

ACTRAV
Biroul OIM
pentru
activitățile
lucrătorilor



Obiectivele de Dezvoltare Durabilă

Manual de referință al sindicatelor privind realizarea
Agendei 2030 de Dezvoltare Durabilă ITC ©

Obiectivele de Dezvoltare Durabilă

Manual de referință al sindicatelor privind realizarea
Agendei 2030 de Dezvoltare Durabilă
ITC



Copyright © Centrul Internațional de Instruire al Organizației Internaționale a Muncii, 2017. Toate drepturile sînt rezervate.

Prima ediție 2017

Publicațiile Centrului Internațional de Instruire al OIM se bucură de protecția drepturilor de autor în baza Protocolului 2 la Convenția universală pentru protecția drepturilor de autor. Pentru obținerea drepturilor de reproducere, traducere sau adaptare a unor scurte fragmente din aceste publicații sau a întregului său conținut, se va adresa o solicitare în acest sens Centrului Internațional de Instruire al OIM. Centrul se bucură să primească astfel de solicitări. Reproducerea unor scurte fragmente din aceste publicații este însă permisă, cu condiția menționării sursei.

Obiectivele de Dezvoltare Durabilă: Manualul de referință al sindicatelor privind realizarea Agendei 2030 pentru Dezvoltare

Durabilă

ISBN 978-92-9049-798-1

Desemnările utilizate în publicațiile Centrului Internațional de Instruire al OIM, care sînt conforme practicii Națiunilor Unite, precum și prezentarea materialelor cuprinse în acestea, nu implică o luare de poziție din partea Centrului cu privire la statutul juridic al unei țări, zone sau teritoriu sau al autorităților acestora, sau cu privire la delimitarea frontierelor lor.

Opiniile exprimate în articolele, studiile și celelalte materiale semnate aparțin exclusiv autorilor, iar publicarea acestora de către Centru nu înseamnă că această instituție subscrie la respectivele opinii.

Menționarea sau nemenționarea unor denumiri de firme sau produse comerciale nu trebuie percepută ca o formă de exprimare a unei opinii favorabile sau nefavorabile din partea Biroului Internațional al Muncii.

Publicațiile Centrului, precum și cataloagele și listele care cuprind noile publicații pot fi obținute de la următoarea adresă:

Publications, International Training Centre of the ILO
Viale Maestri del Lavoro, 10 - 10127 Turin, Italy
Telephone: +39 011 6936693 Fax: +39 011 6936352 E-
mail: Publications@itcilo.org

Designul și tiparul publicației realizate de către Centrul Internațional de Instruire al OIM, Torino, Italia

Prefață



Odată cu eliminarea treptată a Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului, Biroul OIM pentru Activitățile Lucrătorilor (ACTRAV) s-a antrenat activ în procesul de negocieri privind Agenda de Dezvoltare a ONU post-2015

Obiectivul nostru principal a fost de a determina guvernele să adopte munca decentă ca unul dintre obiectivele independente ale Agendei 2015 pentru Dezvoltare. Acest obiectiv a fost realizat în momentul adoptării de către statele membre ale ONU în septembrie 2015 a Agendei 2030 pentru Dezvoltare Durabilă cu Obiectivul 8 dedicat "Promovarea susținută a unei creșteri economice incluzive, sustenabile, angajarea completă și productivă, muncă decentă pentru toți oamenii".

Agenda 2030 urmărește să realizeze schimbări fundamentale ale dezvoltării spre o strategie de eradicare a sărăciei extreme și este durabilă, incluzivă și bazată pe drepturi. Această agendă urmărește să asigure o schimbare transformatoare atât în țările dezvoltate, cât și în țările în curs de dezvoltare. Cel mai important, prin intermediul componentei de monitorizare și revizuire a Agendei 2030, țările sînt invitate să elaboreze strategii naționale de dezvoltare durabilă, prin procese participative cu societatea civilă, inclusiv sindicatele.

implementarea, monitorizarea și evaluarea strategiilor naționale de dezvoltare durabilă.

Acest manual de referință tinde să ajute liderii, membrii și simpatizanții de sindicat să se angajeze în implementarea acestor strategii naționale de dezvoltare durabilă. Nu este un manual care oferă o abordare "unică pentru toți" pentru a se angaja în procesul de punere în aplicare a Agendei 2030. Este un manual de referință care prezintă Agenda 2030 în diversele sale componente și care identifică un set de obiective și indicatori prioritari pe care sindicatele ar putea să le ia în considerare în circumstanțele lor naționale. De asemenea, este un manual care identifică oportunitățile și provocările cu care se confruntă sindicatele în angajarea lor în procesul de elaborare a politicilor economice și sociale la nivel național și care se bazează pe lecțiile învățate în trecut din implicarea sindicală în astfel de procese. În concluzie, acest manual servește drept sursă de referință pentru sindicate în ceea ce privește subiectele legate de Agenda 2030, precum și ca sursă de idei cu privire la domeniile pe care sindicatele ar putea să le ia în calcul odată cu angajarea lor în procesul de implementare a Agendei 2030.

Dat fiind că Agenda 2030 reprezintă un cadru de dezvoltare pentru o perioadă de 15 ani, sper că acest manual de referință va constitui un instrument util pentru sindicate în această perioadă. ACTRAV se angajează să ofere sprijin sindicatelor angajate în acest domeniu de activitate.

În cazul solicitării asistenței din partea OIM, îndemnăm sindicatele naționale să contacteze specialistul ACTRAV aflat cel mai aproape. Îmi exprim aprecierea față de toți colegii din ACTRAV care au contribuit la elaborarea acestui instrument important.

Maria Helena Andre
Director, ACTRAV

Conținut

| | |
|--|-------------|
| Utilizarea manualului de referință cu privire la ODD-uri | vi |
| Introducerea Agendei 2030 pentru Dezvoltare Durabilă | vii |
| Originea Agendei 2030..... | vii |
| Natura Agendei 2030..... | vii |
| Componentele cheie ale Agendei 2030..... | viii |
| Declarația comună a Guvernelor pentru Implementarea Agendei 2030...viii | |
| 17 Obiective de Dezvoltare Durabilă..... | viii |
| 169 de obiective specifice sau ținte..... | ix |
| Indicatorii globali de monitorizare..... | x |
| Mijloace demplementare | ix |
| Follow-up și revizuire..... | x |
| Obiectivele de Dezvoltare Durabilă..... | xiii |
| | |
| Obiectivul 1: Eradicarea sărăciei în toate formele ei la nivel global..... | 1 |
| Țintele și indicatorii prioritari ai sindicatelor în cadrul Obiectivului 1..... | 4 |
| | |
| Obiectivul 2: Eradicarea foamei, obținerea securității alimentare și îmbunătățirea nutriției, promovarea unei agriculturi sustenabile și durabile..... | 7 |
| Țintele și indicatorii prioritari ai sindicatelor în cadrul Obiectivului 2..... | 10 |
| | |
| Obiectivul 3: Realizarea și asigurarea unei vieți sănătoase și promovarea bunăstării pentru toți oamenii la toate vârstele. | 13 |
| Țintele și indicatorii prioritari ai sindicatelor în cadrul Obiectivului 3..... | 17 |
| | |
| Obiectivul 4: Realizarea și asigurarea unei educații de calitate inclusive și echitabile și promovarea oportunităților de educație pe parcursul întregii vieți pentru toți...21 | 21 |
| Țintele și indicatorii prioritari ai sindicatelor în cadrul Obiectivului 4..... | 24 |
| | |
| Obiectivul 5: Realizarea egalității de gen, promovarea și susținerea dezvoltării femeilor și a tinerelor fete..... | 27 |
| Țintele și indicatorii prioritari ai sindicatelor în cadrul Obiectivului 5..... | 30 |
| | |
| Obiectivul 6: Asigurarea unui management adecvat și sustenabil pentru apa potabilă pentru toți..... | 33 |
| Țintele și indicatorii prioritari ai sindicatelor în cadrul Obiectivului 6..... | 35 |
| | |
| Obiectivul 7: Asigurarea accesului la surse de energie sustenabilă, regenerabilă, sigură și ieftină..... | 37 |
| Țintele și indicatorii prioritari ai sindicatelor în cadrul Obiectivului 7..... | 39 |
| | |
| Obiectivul 8: Promovarea susținută a unei creșteri economice incluzive, sustenabile, angajarea completă și productivă, muncă decentă pentru toți..... | 41 |
| Țintele și indicatorii prioritari ai sindicatelor în cadrul Obiectivului 8..... | 46 |

| | |
|---|------------|
| Obiectivul 9: Construirea de rețele de infrastructuri, promovarea unei industrializări incluzive și durabile bazate pe inovație..... | 51 |
| Țintele și indicatorii prioritari ai sindicatelor în cadrul Obiectivului 9..... | 54 |
| Obiectivul 10: Reducerea inegalității între țări..... | 55 |
| Țintele și indicatorii prioritari ai sindicatelor în cadrul Obiectivului 10..... | 58 |
| Obiectivul 11: Construirea de orașe și așezări umane sigure, incluzive, durabile..... | 61 |
| Țintele și indicatorii prioritari ai sindicatelor în cadrul Obiectivului 11..... | 63 |
| Obiectivul 12: Asigurarea unui model durabil de producție și consum..... | 65 |
| Țintele și indicatorii prioritari ai sindicatelor în cadrul Obiectivului 12..... | 68 |
| Obiectivul 13: Adoptarea de măsuri urgente pentru combaterea schimbărilor climatice și impactul lor..... | 71 |
| Țintele și indicatorii prioritari ai sindicatelor în cadrul Obiectivului 13..... | 74 |
| Obiectivul 14: Conservarea și utilizarea durabilă a oceanelor, mărilor și a resurselor marine pentru o dezvoltare sustenabilă..... | 77 |
| Țintele și indicatorii prioritari ai sindicatelor în cadrul Obiectivului 14..... | 80 |
| Obiectivul 15: Protejarea, revigorarea și promovarea utilizării sustenabile a ecosistemelor terestre, managementul sustenabil al pădurilor, combaterea deșertificării și stoparea degradării pământurilor și protejarea biodiversității..... | 81 |
| Țintele și indicatorii prioritari ai sindicatelor în cadrul Obiectivului 15..... | 84 |
| Obiectivul 16: Promovarea societăților pașnice și incluzive pentru o dezvoltare sustenabilă, accesul tuturor oamenilor la justiție și construirea efectivă la toate nivelurile a unor instituții funcționale și incluzive..... | 85 |
| Țintele și indicatorii prioritari ai sindicatelor în cadrul Obiectivului 16..... | 89 |
| Obiectivul 17: Consolidarea mijloacelor de implementare și revitalizarea Parteneriatului Global pentru Dezvoltare Durabilă..... | 93 |
| Participarea sindicatelor în cadrul ODD-urilor la nivel național..... | 97 |
| Ghid de parcurs pentru sindicate privind angajarea în procesul de implementare a ODD-urilor la nivel național..... | 98 |
| De ce este necesar ca sindicatele să participe la procesele de implementare a ODD-urilor la nivel național?..... | 98 |
| Lecții învățate din implicarea anterioară a sindicatelor în Cadrele Naționale de Dezvoltare | 100 |
| Contacte pentru sprijin și informații suplimentare cu privire la ODD-uri..... | 102 |



Utilizarea manualului de referință cu privire la ODD-uri

Acest manual de referință constituie un instrument pentru a prezenta sindicatelor Agenda 2030 pentru Dezvoltare Durabilă. În special, acesta are drept scop, prezentarea sindicaliştilor angajați în procesele naționale de dezvoltare durabilă a unei înțelegeri detaliate a Agendei 2030 și oportunităților pe care obiectivele, țintele și indicatorii globali de monitorizare le oferă pentru avansarea obiectivelor sindicale.

Prin urmare, sînteți invitați să examinați diversele componente ale Agendei 2030 și lista celor 17 Obiective de Dezvoltare Durabilă (ODD). Rugăm să rețineți că fiecare obiectiv este legat de un set de obiective asociate/ținte și indicatori. Sindicatele sînt invitate să acorde o atenție deosebită Obiectivului 8, scopul căruia constă în “Promovarea susținută a unei creșteri economice incluzive, sustenabile, angajarea completă și productivă, muncă decentă pentru toți”, deoarece acest obiectiv este axat pe ocuparea forței de muncă și realizarea muncii decente pentru toți. Cu toate acestea, avînd în vedere faptul că munca decentă este integrată în cadrul ODD, este, de asemenea, important ca cititorii să ia în calcul și alte obiective ODD care sînt la fel de relevante pentru munca decentă, pe lîngă Obiectivul 8.

Manualul de referință este împărțit în trei capitole principale. **Prima parte se referă la înțelegerea Agendei 2030 și a diverselor sale componente.** Studiarea acestui capitol este necesară pentru a înțelege originea, componentele și obiectivele Agendei 2030.

Cel de-al doilea capitol ajută la evaluarea celor mai relevante aspecte din ODD-uri pentru sindicate sau circumstanțele naționale.

Manualul de referință prezintă detaliat cele 17 ODD-uri.

Prezentarea fiecărui obiectiv este urmată de o scurtă introducere a unor aspecte-cheie privind obiectivul relevant și, acolo unde sînt disponibile date statistice, și unele obiective de referință pentru realizarea acestora, legate de unele dintre obiectivele asociate/țintele obiectivului corespunzător. Prezentarea este urmată de un tabel care include o listă a obiectivelor prioritare cărora sindicatele ar dori să le acorde o atenție sporită și indicatorii acestora pentru a măsura progresul realizat. În cele din urmă, pe măsură ce acordăm o importanță deosebită abordării bazate pe drepturi asupra dezvoltării, această secțiune conține o listă a unor instrumente ale OIM sau Departamentului pentru drepturilor omului care sînt relevante pentru atingerea obiectivului.

Trebuie de remarcat faptul că obiectivele prioritare propuse sînt doar orientative. Fiecare sindicat național trebuie să-și stabilească obiectivele, țintele și indicatorii prioritari, ținînd cont de provocările specifice cu care se confruntă țara lor. Aceste obiective asociate/ținte trebuie considerate ca puncte de pornire pentru a avansa pozițiile sindicale și strategiile de advocacy.

După înțelegerea Agendei 2030 și evaluarea părților relevante, partea a treia a Manualului se referă la acțiunile sindicatelor. Fiecare sindicat trebuie să-și elaboreze propriul plan strategic privind implementarea ODD-urilor. Pentru elaborarea acestui plan, ultima parte a manualului oferă un meniu interactiv pentru a ajuta sindicatele să evalueze oportunitățile și provocările cu care se pot confrunta odată cu angajarea în procesul de implementare a ODD-urilor la nivel național. De asemenea, meniul problemelor ajută sindicatele să-și îmbunătățească planul strategic bazat pe lecțiile învățate din experiențele anterioare ale implicării sindicale în elaborarea politicilor socio-economice la nivel național.



Introducerea Agendei 2030 pentru Dezvoltare Durabilă

La 25 septembrie 2015, șefii de state și de guverne ai celor 193 de țări ale Adunării Generale a ONU au adoptat un nou document de dezvoltare la nivel mondial, intitulat, "Transformarea lumii în care trăim: Agenda 2030 pentru Dezvoltare Durabilă"¹, care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2016.

Originea Agendei 2030

Originile acestui nou cadru global de dezvoltare se regăsesc în convergența a două procese globale complementare. În primul rând, Declarația Milenară, adoptată la Summit-ul Organizației Națiunilor Unite² și Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului (ODM) și, în al doilea rând, Conferințele Organizației Națiunilor Unite privind Mediul. În anul 2000, Organizația Națiunilor Unite a adoptat ODM-urile ca cadru principal de dezvoltare pentru sistemul internațional. A fost adoptat un set de 8 obiective ambițioase ce urmează a fi realizate pînă în anul 2015. Abordarea acestui termen-țintă a solicitat elaborarea unei Agende de dezvoltare post-2015, care să înlocuiască cadrul ODM.

În paralel cu acest proces, Conferința ONU privind Dezvoltarea Durabilă „Rio+20”, în baza conferințelor anterioare ale ONU privind mediul, a afirmat în documentul său final³ următoarele “Recunoaștem că elaborarea obiectivelor ar putea fi utilă și pentru urmărirea unei acțiuni concentrate și coerente asupra dezvoltării durabile. Recunoaștem, în continuare, importanța și utilitatea unui set de obiective de dezvoltare durabilă, bazate pe

Agenda 21 și Planul de implementare de la Johannesburg, care respectă pe deplin toate principiile Rio, ținînd seama de diferitele circumstanțe, capacități și priorități naționale, să fie în conformitate cu legislația internațională, să se bazeze pe angajamentele deja asumate și să contribuie la implementarea deplină a rezultatelor tuturor reuniunilor la nivel înalt în domeniile economic, social și de mediu, inclusiv prezentul document final. Obiectivele trebuie să abordeze și să includă, într-un mod echilibrat, toate cele trei dimensiuni ale dezvoltării durabile și legăturile dintre ele. Acestea trebuie să fie coerente și integrate în Agenda de dezvoltare a Organizației Națiunilor Unite post-2015, contribuind, astfel, la realizarea scopului dezvoltării durabile și servind drept catalizator pentru implementarea și integrarea dezvoltării durabile în sistemul Organizației Națiunilor Unite în ansamblu.” (\$246)

Pe acest fond de convergență a proceselor post-MDG și post-Rio + 20, au fost lansate negocierile privind o nouă Agendă de dezvoltare post-2015 care să conducă la adoptarea Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă.

Natura Agendei 2030

Cadrul SDG depășește cu mult Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului. Alături de obiectivele de dezvoltare de bază, cum ar fi eradicarea sărăciei lucii și a foametei, aceasta stabilește un spectru larg de obiective economice, sociale și de mediu într-o abordare integrată, bazată pe respectarea drepturilor omului. Obiectivele și țintele universale prevăzute în cadrul Agendei 2030 constituie obiective integrate, indivizibile corespunzătoare celor trei dimensiuni ale dezvoltării durabile — de mediu, socială și economică și care implică întreaga lume, țările dezvoltate și țările în curs de dezvoltare.

1. Transformarea lumii în care trăim: Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă, septembrie 2015: http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E

2. Summit-ul Mileniului al Națiunilor Unite, New York, 6-8 septembrie 2000: <http://www.un.org/millennium/declaration/ares552e.htm>

3. Conferința ONU privind Dezvoltarea Durabilă „Rio+20” (Rio + 20): Viitorul pe care îl dorim: <https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N11/476/10/PDF/N1147610.pdf?OpenElement>



| | |
|---|---|
| DECLARAȚIA Viziune, prosperitate și angajamente comune, Un apel la acțiune pentru a ne schimba lumea | OBIECTIVELE DE DEZVOLTARE DURABILĂ 17 obiective, 169 de obiective asociate/ținte și indicatori |
| FOLLOW-UP ȘI REVIZUIRE La nivel național, regional și global | MODUL DE IMPLEMENTARE Mijloace de implementare și parteneriate la nivel mondial |

Componentele cheie ale Agendei 2030

Agenda 2030 pentru Dezvoltare Durabilă cuprinde 6 componente cheie, și anume o declarație, 17 Obiective de Dezvoltare Durabilă (ODD), un set de 169 de obiective asociate sau ținte specifice pentru aceste obiective, un set de indicatori globali de monitorizare pentru fiecare țintă pentru a măsura progresul implementării, mijloace de punere în aplicare a Agendei și, în sfârșit, o componentă de revizuire și retroacțiune (follow-up).

Declarația comună a Guvernelor pentru Implementarea Agendei 2030

În Declarație, șefii de state și de guverne s-au angajat să “realizeze o dezvoltare durabilă în cele trei dimensiuni convenționale ale dezvoltării durabile (de mediu, socială și economică), într-o manieră echilibrată și integrată” și “... să se bazeze pe realizările Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului și să încerce să soluționeze inițiativele lor nefinisate.” (§2)

În viziunea Declarației, aceștia stabilesc o “...viziune extrem de ambițioasă și transformatoare. Visăm la o lume fără sărăcie, foame și boli și ne dorim o lume în care toată lumea poate să prospere. Visăm la o lume liberă de frică și violență” (§7) Această viziune a inclus următoarele:

- Visăm la o lume fără sărăcie, foame și boli și ne dorim o lume în care toată lumea poate să prospere. (§7)

- Visăm la o lume a respectului universal pentru drepturile omului și demnitatea umană, statul de drept, justiție, egalitate și nediscriminare; (§8)
- Visăm la o lume în care fiecare țară se bucură de o creștere economică sustenabilă, incluzivă și durabilă și o muncă decentă pentru toți. (§9)

Declarația a stabilit noua Agendă pe **principii și angajamente comune**, și anume, scopurile și principiile Cartei Națiunilor Unite, Declarația Universală a Drepturilor Omului și tratatele internaționale privind drepturile omului, Declarația Mileniului, concluziile Summitului Mondial din 2005, Declarația ONU privind dreptul la dezvoltare și rezultatele tuturor conferințelor și summiturilor Națiunilor Unite. (§10, §11)

Odată cu implementarea Agendei 2030, guvernele au făgăduit solemn că “nimeni nu este lăsat în urmă” guvernele “încercând să ajungă, mai întâi, la țările care se află cel mai în urmă”. (§4)

17 Obiective de Dezvoltare Durabilă

În Agenda 2030, guvernele “au adoptat o decizie istorică privind un set comprehensiv, cuprinzător și centrat pe oameni de obiective și ținte universale și transformative.” (§2) Aceste Obiective de Dezvoltare Durabilă (ODD) reprezintă principalele obiective globale ale Agendei 2030.



Deci, pînă în anul 2030, printre altele, ODD-urile au următoarele scopuri: “eradicarea sărăciei în toate formele ei la nivel global; reducerea inegalității între țări; promovarea societăților pașnice, corecte și favorabile incluziunii; protecția drepturilor omului; promovarea egalității de gen și abilitarea femeilor și fetelor; asigurarea protecției durabile a planetei și folosirea rațională a resurselor sale naturale. ... crearea condițiilor pentru o creștere economică durabilă, incluzivă și susținută, prosperitate împărtășită și muncă decentă pentru toți, avînd în vedere nivelurile diferite de dezvoltare și de capacitate națională.” (§3) Lista completă a obiectivelor este prezentată mai jos. Aceste 17 ODD-uri sînt considerate integrate și indivizibile și reflectă cele trei dimensiuni ale dezvoltării durabile.

169 de obiective specifice/ținte

Fiecare obiectiv global este însoțit de un set de obiective asociate (ținte globale). Aceste obiective specifice sînt definite ca ținte globale aspiraționale, fiecare guvern stabilind propriile ținte la nivel național, fiind ghidate de nivelul ambițios la nivel mondial. Se preconizează ca realizarea fiecăruia dintre aceste ținte să contribuie la atingerea ODD-urilor. Țările au convenit asupra unui număr de 169 de ținte pentru a asigura realizarea celor 17 obiective. Atît Obiectivele de Dezvoltare Durabilă, cît și obiectivele asociate integrează legăturile dintre aspectele economice, sociale și de mediu, necesare pentru realizarea dezvoltării durabile.

Indicatori

ODD-urile care sînt însoțite de obiective specifice sau ținte sînt, ulterior, elaborate printr-un set de indicatori axați pe rezultate măsurabile. Acești indicatori sînt orientați către acțiuni, sînt de natură mondială și universal aplicabili. Indicatorii oferă un mijloc de măsurare a progreselor înregistrate în realizarea obiectivelor și, prin urmare, contribuie la elaborarea rapoartelor anuale privind indicatorul multifuncțional potrivit pentru a măsura progresul unei ținte. În alte situații în care țintele vizau mai multe elemente, mai mult decît progresele

înregistrate în vederea realizării ODD-urilor. În unele cazuri, a fost propus un indicator pentru fiecare obiectiv specific/țintă. Mai mult, a fost recunoscut faptul că, în mai multe cazuri, indicatorii propuși nu acoperă toate aspectele multiple ale obiectivului și, astfel, pe termen lung, erau necesare eforturi suplimentare în comunitatea statistică pentru a elabora alți indicatori care să le completeze sau să le optimizeze pe cele existente. Aceasta înseamnă că, pe termen lung, indicatorii pot evolua mai mult pe măsura elaborării altor metodologii convenite la nivel internațional și adoptării unor noi indicatori care să-i completeze pe cei existenți.

Avînd în vedere că un principiu cheie al Agendei 2030 este că nimeni nu este lăsat în urmă, a fost făcut un efort considerabil pentru a se asigura că indicatorii sînt dezagregați în funcție de venit, sex, vîrstă, rasă, etnie, statut migrat, handicap, locație geografică și alte caracteristici relevante în contextele naționale.

Cadrul global al indicatorilor va fi completat de indicatorii elaborați la nivel regional și național de către statele membre ale ONU.

Mijloacele de implementare a Agendei 2030

De asemenea, Agenda 2030 este bazată pe parteneriatul global revitalizat pentru a asigura punerea în aplicare a acesteia. Acest parteneriat este inclus în Agenda 2030 ca mijloc de implementare și se regăsește în Obiectivul 17, precum și în cadrul fiecăruia dintre celelalte Obiective de Dezvoltare Durabilă. Mijloacele de implementare a Agendei sînt consolidate, în continuare, de documentul final al celei de-a Treia Conferințe Internaționale privind Finanțarea Dezvoltării, desfășurată la Addis Abeba în iulie 2015. Acest document final, cunoscut și sub denumirea de Agenda de acțiune de la Addis Abeba⁴, completează mijloacele de implementare a Agendei propuse.

4. Cea de-a Treia Conferință Internațională privind finanțarea pentru dezvoltare, Agenda de acțiune Addis Abeba: <http://www.un.org/esa/ffd/ffd3/>



Unele dintre elementele cheie ale mijloacelor de implementare a Agendei 2030 se axează pe următoarele domenii:

- Strategii naționale de dezvoltare durabilă susținute prin mobilizarea și utilizarea eficientă a resurselor interne, respectare spațiului politic al fiecărei țări și consolidarea unui mediu internațional favorabil
- Finanțe publice internaționale pentru a completa eforturile naționale, inclusiv prin intermediul asistenței oficiale pentru dezvoltare (AOD). Furnizorii de AOD și-au reafirmat angajamentele, "inclusiv angajamentul care prevede pentru multe țări în curs de dezvoltare îndeplinirea targetului alocării de 0,7 % din bugetul național de venituri pentru asistența oficială (ODA/GNI) necesară dezvoltării țării, de 0,15 -0,20% (ODA/GNI) pentru țările slab dezvoltate"; (§43)
- Activitatea de întreprinzător, ca motor al creșterii favorabile incluziunii și creării de locuri de muncă. În timp ce solicită întreprinderilor să-și aplice creativitatea pentru a soluționa provocările legate de dezvoltarea durabilă, Agenda 2030 continuă să afirme că guvernele "...vor promova un sector de afaceri dinamic și bine funcțional, protejând, în același timp, drepturile lucrătorilor și standardele în domeniul protecției mediului și de sănătate, în conformitate cu standardele și acordurile internaționale relevante, precum și cu alte inițiative în acest sens, cum ar fi Principiile directe ale ONU privind afacerile și drepturile omului și standardele internaționale în domeniul muncii ale Organizației Internaționale a Muncii," (§67)
- International trade as an engine for inclusive economic growth and poverty reduction
- Sustenabilitatea datoriilor pe termen lung prin politici coordonate care vizează finanțarea datoriei publice, reducerea datoriilor, restructurarea datoriilor și gestionarea solidă a datoriilor
- Un mecanism de facilitare a tehnologiei pentru a asigura, printre altele, transferul

tehnologiilor ecologice în țările în curs de dezvoltare, în condiții favorabile

- Abordarea riscurilor sistemice (cum ar fi provocările din sectorul mediului, crizele financiare și economice mondiale, provocările guvernării economice globale, volatilitatea excesivă a prețurilor materiilor prime, migrația internațională, toate formele de violență, terorismul, criminalitatea și traficul de persoane) și promovarea coerenței politicilor financiare multilaterale de investiții, comerț, politica de dezvoltare și instituțiile de mediu.

Follow-up și revizuire

Agenda 2030 de Dezvoltare Durabilă se angajează să surpavegheze și să revizuiască sistematic punerea în aplicare a agendei în următorii 15 ani. Activitățile de follow-up și revizuirea la toate nivelurile vor fi ghidate de un set de principii, care includ următoarele:

- Acestea vor purta un caracter voluntar și vor fi ghidate de o țară, vor ține cont de diferitele realități, capacități și niveluri de dezvoltare la nivel național și vor respecta spațiul și prioritățile politicii. Dat fiind că asumarea națională este esențială pentru realizarea unei dezvoltări durabile, rezultatul proceselor la nivel național va constitui temelia revizuirilor la nivel regional și global. (§74a)
- Activitățile de follow-up și revizuire vor urmări progresele înregistrate în implementarea obiectivelor și țintelor universale, inclusiv a mijloacelor de implementare, în toate țările. (§74b)
- Acestea vor fi deschise, inclusive, participative și transparente pentru toți și vor sprijini raportarea de către toate părțile interesate relevante (§74d)
- Activitățile vor fi centrate pe oameni, vor fi sensibile la gen, vor respecta drepturile omului și vor plasa un accent deosebit asupra celor mai nevoiașe, vulnerabile și dezavantajate categorii de cetățeni (§74e)



Retroacțiunea și revizuirea vor avea loc la nivel național, regional și mondial.

La nivel național, statele membre sînt încurajate să elaboreze, cît mai curînd posibil, răspunsuri ambițioase naționale privind punerea în aplicare a acestei Agende la nivel mondial. Acestea pot sprijini tranziția către Obiectivele de Dezvoltare Durabilă și se pot baza pe instrumentele de planificare existente, cum ar fi strategia națională de dezvoltare și strategiile de dezvoltare durabilă, după caz (§78). În conformitate cu principiile retroacțiunii (de follow-up) și revizuirii, urmează ca aceste procese naționale de planificare și implementare "...să fie deschise, incluzive, participative și transparente pentru toți oamenii și să sprijine raportarea tuturor părților interesate relevante" (§74d), inclusiv sindicatele.

De asemenea, statele membre sînt încurajate să efectueze "...revizuirii periodice și incluzive ale progreselor înregistrate la nivel național și subnațional, care sînt conduse de țări și de conducerea țării. Aceste revizuirii trebuie să fie realizate în strînsă cooperare cu partenerii sociali, societatea civilă, sectorul privat și cu alte părți interesate" (§79), inclusiv sindicatele.

Prin urmare, sindicatele sînt îndemnate să participe activ la aceste procese naționale de follow-up și revizuirea ODD-urilor, în vederea promovării și protecției drepturilor salariaților și a intereselor celor mai săraci și vulnerabili. Participarea sindicatului trebuie să se axeze, în special, asupra Obiectivului 8 privind "Promovarea susținută a unei creșteri economice incluzive, sustenabile, angajarea completă și productivă, muncă decentă pentru toți oamenii" și alte activități aferente obiectivelor asociate muncii decente care se regăsesc în cadrul altor Obiective. Angajamentul sindicatelor în cadrul proceselor naționale aferente ODD-urilor trebuie să se desfășoare pe tot parcursul proceselor naționale: de la planificare, pînă la implementare, monitorizare, revizuire și raportarea realizărilor țării în implementarea strategiilor ODD.

La nivel mondial, monitorizarea și revizuirea conferă un rol central Forumului Politic la Nivel Înalt (HLPF), care activează prin intermediul Adunării Generale a ONU și al Consiliului Economic și Social al ONU (ECOSOC). Atribuțiile HLPF sînt următoarele: "Acesta va facilita schimbul de experiențe, inclusiv succesele, provocările și lecțiile învățate și va oferi conducere, ghidare și recomandări politice de follow-up, va promova coerența și coordonarea politicilor de dezvoltare durabilă la nivel de sistem. Forumul trebuie să se asigure că Agenda rămîne relevantă și ambițioasă și trebuie să se axeze asupra evaluării progreselor, realizărilor și provocărilor cu care se confruntă țările dezvoltate și cele în curs de dezvoltare, precum și asupra problemelor noi și emergente." (§82) HLPF se întrunește sub auspiciile Adunării Generale o dată la patru ani, iar în cadrul ECOSOC - în anii de intervenție.

Activitatea HLPF va fi raportată prin intermediul:

- unui raport anual vizînd progresele înregistrate cu privire la implementarea ODD-urilor, care urmează a fi întocmit de către Secretarul General al ONU, în cooperare cu sistemul Organizației Națiunilor Unite, pe baza indicatorilor
- "Raportul privind dezvoltarea durabilă la nivel mondial", pentru a oferi un instrument solid, bazat pe dovezi care să sprijine factorii de decizie în promovarea dezvoltării durabile
- revizuirii periodice, în conformitate cu Rezoluția Adunării Generale nr. 67/290 din 9 iulie 2013. Recenzările vor fi voluntare, încurajînd, în același timp, raportarea și vor include țările dezvoltate și cele în curs de dezvoltare, precum și entitățile relevante ale Națiunilor Unite și alte părți interesate, inclusiv societatea civilă și sectorul privat. (§84)
- revizuirii tematice ale progreselor înregistrate în cadrul ODD, inclusiv aspecte transversale
-



grupuri și alte părți interesate relevante, în conformitate cu Rezoluția 67/290. "(§89) Aceasta deschide ușa pentru participarea Grupului Major "Muncitorii și sindicatele" în procesul de follow-up și revizuire la nivel mondial.

De la prima Conferință Mondială a ONU pentru Mediu și Dezvoltare desfășurată în anul 1992 a fost recunoscut faptul că realizarea unei dezvoltări durabile ar necesita participarea activă a tuturor sectoarelor societății civile. Având în vedere acest aspect, au fost formalizate nouă sectoare ale societății ca fiind principalele canale care ar facilita participarea cetățenească la scară largă la activitățile ONU, aferente dezvoltării durabile.

Acestea sînt denumite oficial "Grupuri majore" și includ următoarele sectoare: femei; copii și tineri; popoare indigene; organizații non-guvernamentale; autoritățile locale; sindicatele și patronatele; afaceri și industrie; comunitatea științifică și tehnologică; fermierii. Grupul major "Muncitorii și sindicatele" este coordonat de Confederația Internațională a Sindicatelor (ITUC).



Obiectivele de Dezvoltare Durabilă

Obiectivul 1. Eradicarea sărăciei în toate formele ei la nivel global

Obiectivul 2. Eradicarea foamei, obținerea securității alimentare și îmbunătățirea nutriției, promovarea unei agriculturi sustenabile și durabile

Obiectivul 3. Realizarea și asigurarea unei vieți sănătoase și promovarea bunăstării pentru toți oamenii la toate vârstele

Obiectivul 4. Realizarea și asigurarea unei educații de calitate inclusive și echitabile și promovarea oportunităților de educație pe parcursul întregii vieți pentru toți oamenii

Obiectivul 5. Realizarea egalității de gen, promovarea și susținerea dezvoltării femeilor și a fetelor tinere

Obiectivul 6. Asigurarea unui management adecvat și sustenabil pentru apa potabilă pentru toți oamenii

Obiectivul 7. Asigurarea accesului la surse de energie sustenabilă, regenerabilă, sigură și ieftină

Obiectivul 8. Promovarea susținută a unei creșteri economice inclusive, sustenabile, angajarea completă și productivă, muncă decentă pentru toți

Obiectivul 9. Construirea de rețele de infrastructuri, promovarea unei industrializări inclusive și durabile bazate pe inovație

Obiectivul 10. Reducerea inegalității între țări

Obiectivul 11. Construirea de orașe și așezări umane sigure, inclusive, durabile

Obiectivul 12. Asigurarea unui model durabil de producție și consum

Obiectivul 13. Adoptarea de măsuri urgente pentru combaterea schimbărilor climatice și impactul lor *

Obiectivul 14. Conservarea și utilizarea durabilă a oceanelor, mărilor și a resurselor marine pentru o dezvoltare sustenabilă

Obiectivul 15. Protejarea, revigorarea și promovarea utilizării sustenabile a ecosistemelor terestre, managementul sustenabil al pădurilor, combaterea deșertificării și stoparea degradării pământurilor și protejarea biodiversității

Obiectivul 16. Promovarea societăților pașnice și inclusive pentru o dezvoltare sustenabilă, accesul tuturor oamenilor la justiție și construirea efectivă la toate nivelurile a unor instituții funcționale și inclusive

Obiectivul 17. Consolidarea mijloacelor de implementare și revitalizarea Parteneriatului Global pentru Dezvoltare Durabilă


* Confirmând că Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice reprezintă forul internațional principal, interguvernamental pentru negocierea răspunsului global la schimbările climatice.



Obiective pentru o Dezvoltare Durabilă



1
Să nu mai existe sărăcie sub toate formele sale, niciăieri în lume.

2 

Să nu mai fie foamete, să se garanteze siguranța alimentelor și o nutriție îmbunătățită, promovând agricultura sustenabilă.

3 

Să se asigure vieți sănătoase și să se promoveze bunăstarea pentru toți oamenii, la toate vârstele.

4 

Să se asigure o educație de calitate fără discriminări și echitabilă, promovând oportunitățile de învățare pe tot parcursul vieții, pentru toți oamenii.

5 

Să se dobândească egalitatea între sexe și creșterea încrederii tuturor femeilor și fetelor.

6 


Să se asigure disponibilitatea și managementul sustenabil al apei potabile și salubritatea pentru toți oamenii.

7 

Să se asigure accesul la energie accesibilă financiar, de încredere, sustenabilă și modernă pentru toți oamenii.

8 

Să se promoveze o creștere economică susținută și sustenabilă, ocuparea integrală și productivă a forței de muncă, în condiții decente.

9 

Să se construiască infrastructură rezilientă, să se promoveze industrializarea durabilă și să se stimuleze inovarea.

10 

Să se reducă inegalitățile în interiorul țărilor și între acestea.

11 

Să se asigure că orașele și oamenii își desfășoară viața în condiții de siguranță, rezistență și durabilitate.

12 

Să se asigure consumul sustenabil și modele de produse.

13 

Să ac la măsuri urgente pentru a acționa împotriva schimbărilor climatice și a urmărilor acestora.

14 

Să se conserve și să se folosească în mod sustenabil resursele din ocean, mări și alte resurse marine.

15 

Să se protejeze, restaureze și promoveze utilizarea durabilă a ecosistemelor, să se prelejeze pe lumea lui și pădurile, să se combată deșertificarea și să se stăpânească degradarea terenurilor și a pierderii biodiversității.

16 

Să promoveze societăți pașnice și incluzive pentru dezvoltarea durabilă, să ofere acces la justiție pentru toți oamenii și să ac construiască instituții eficiente, responsabile și fără discriminări.

17 

Să consolideze mijloacele de punere în aplicare și să se revitalizeze parteneriatele globale pentru dezvoltare durabilă.

1 NO
POVERTY



Obiectivul 1

Eradicarea sărăciei în toate
formele ei la nivel global



© UNHCR Photo



Obiectivul Global nr.1

Eradicarea sărăciei în toate formele ei la nivel global

1.1 Până în 2030, eradicarea sărăciei extreme pentru toți oamenii, în prezent aceasta fiind măsurată prin numărul de oameni care trăiesc cu mai puțin de 1,25 dolari pe zi.

1.2 Până în 2030, reducerea la jumătate a proporției de bărbați, femei și copii de toate vârstele care trăiesc în sărăcie, după cum este definită de toate țările.

1.3 Implementarea sistemelor și a măsurilor de protecție socială potrivite pentru toți și protejarea tuturor celor săraci și vulnerabili, până în 2030.

1.4 Până în 2030, asigurarea faptului că toți bărbații și femeile, în special cei săraci și vulnerabili, au drepturi egale la resursele economice, precum și acces la serviciile de bază, dreptul la proprietate și control asupra terenurilor și altor forme de proprietate, moștenire, resurse naturale, tehnologii noi potrivite și servicii financiare, inclusiv de microfinanțare.

1.5 Până în 2030, crearea rezilienței celor săraci și aflați în situații vulnerabile și reducerea expunerii și vulnerabilității acestora la evenimente extreme legate de climă și alte șocuri și dezastre economice, sociale și de mediu.

1.a Asigurarea mobilizării semnificative a resurselor dintr-o varietate de surse, inclusiv prin consolidarea cooperării pentru dezvoltare, în scopul de a oferi mijloace adecvate și previzibile pentru țările în curs de dezvoltare, în special țările cel mai puțin dezvoltate, pentru implementarea programelor și politicilor axate pe eradicarea sărăciei în toate dimensiunile sale.

1.b Crearea cadrelor solide de politici la nivel național, regional și internațional, bazate pe strategii de dezvoltare axate pe eradicarea sărăciei și dimensiunea de gen, pentru a sprijini investițiile accelerate în activitățile de eradicare a sărăciei.





Obiectivul nr. 1 al Agendei 2030 este axat pe eradicarea sărăciei, în toate formele sale, pe toată suprafața globului. Acesta subliniază dreptul la securitate socială, care este consacrat în Declarația Universală a Drepturilor Omului. De asemenea, obiectivul prevede asigurarea faptului că toți bărbații și femeile, în special cei săraci și vulnerabili, au drepturi egale la resurse economice și acces la servicii de bază.

Sărăcia extremă sau sărăcia absolută pot fi definite drept "deprivarea severă a populației de nevoile umane de bază". Începând cu anul 1990, Banca Mondială a încercat, în mod sistematic, să determine pragul sărăciei globale, în baza unei măsuri a veniturilor celor săraci, care ar determina gradul de sărăcie extremă în lume. Metodologia utilizată se bazează pe praguri naționale de sărăcie convertite, folosind ratele de schimb ale parității puterii de cumpărare (PPP) (adică aceleași cantități de bunuri și servicii evaluate în raport cu valutele diferitelor țări și convertite într-o monedă comună, și anume dolar SUA)¹.

Astfel, pragul sărăciei globale de 1,25 dolari SUA pe zi, stabilit în 2005, este utilizat în Ținta 1.1 în cadrul acestui obiectiv. Cu toate acestea, în octombrie 2015, pragul actualizat al sărăciei globale pentru măsurarea sărăciei extreme a fost stabilit de Banca Mondială la 1,90 dolari SUA. Este important de remarcat faptul că, în ciuda modificării sumei, valoarea reală a 1,90 dolari SUA în prețurile de astăzi este echivalentă cu 1,25 dolari SUA în raport cu prețurile stabilite în anul 2005. Acest prag actualizat al sărăciei globale va continua să se modifice și în viitor.

Conform celor mai recente estimări ale Băncii Mondiale, în anul 2012, în lume, peste 896 milioane de persoane trăiau în sărăcie extremă, cu un venit sub 1,90 dolari pe zi. Astfel, în 2012, 12,7% din populația lumii a trăit în sărăcie extremă. Deși Obiectivul de Dezvoltare al Mileniului privind reducerea la jumătate a sărăciei extreme din 1990 a fost atins la nivel mondial, nivelul sărăciei extreme în lume este, încă, inaccesibil de înalt în

2011, 2011, 753 de milioane de persoane au depășit pragul sărăciei extreme de 1,90 dolari SUA pe zi în China. Cea mai mare pondere a sărăciei extreme din lume este înregistrată în Africa Subsahariană și în Asia de Sud. Conform ultimelor estimări, în anul 2012, 309 milioane de persoane din Asia de Sud s-au aflat în sărăcie extremă, în timp ce Africa Subsahariană a găzduit 388,7 milioane de persoane. Astfel, circa 77,8% din cei săraci au locuit în cele două regiuni. De asemenea, estimările relevă că 147 de milioane de persoane extrem de sărace s-au aflat în Asia de Est și Pacific, în timp ce 44 de milioane - în America Latină și Caraibe. În timp ce pragul sărăciei la nivel mondial este important pentru compararea și monitorizarea progreselor înregistrate în domeniul eradicării sărăciei extreme la nivel internațional, pragul național al sărăciei absolute este mai potrivit pentru promovarea și implicarea acestuia în politici. Mai mult decât atât, în timp ce Ținta 1.1 se axează pe eradicarea sărăciei extreme, Obiectivul specific 1.2 prevede reducerea cu, cel puțin, jumătate a numărului persoanelor care trăiesc în sărăcie, în conformitate cu definițiile naționale. Prin urmare, această țintă înseamnă că obiectivul de eradicare a sărăciei nu se limitează la țările cu venituri reduse. Țările cu venituri medii și țările dezvoltate sînt, de asemenea, îndemnate să reducă rata sărăciei în țările lor, în baza pragurilor de sărăcie definite la nivel național.

În timp ce țările cu venituri medii au tendința de a fixa un nivel minim al sărăciei moderate între 1,90 dolari PPP și 3,10 dolari PPP pe cap de locuitor pe zi, țările dezvoltate stabilesc nivelul pragului de sărăcie la 60 % din mediana veniturilor disponibile pe adult la nivel de țară. Ținta 1.2 este relevantă pentru toate aceste țări, deoarece prevede reducerea cu cel puțin jumătate a numărului de bărbați, femei și copii de toate vîrstele care trăiesc în sărăcie absolută și sărăcie în toate dimensiunile sale, potrivit pragului național, pînă în 2030.

Toate definițiile sărăciei menționate mai sus constituie instrumente de măsurare a sărăciei, în baza veniturilor. Cu toate acestea, este important de menționat că sărăcia are un caracter multidimensional.

¹ Banca Mondială: <http://www.worldbank.org/en/topic/poverty/brief/global-poverty-line-faq>



Aceasta acoperă o serie întreagă de alte aspecte, pe lângă veniturile celor săraci. Ea se referă la nevoile de bază, cum ar fi accesul la produse alimentare, adăpost, apă potabilă, educație sau sănătate și se extinde până la respectarea drepturilor fundamentale ale omului, cum ar fi nediscriminarea, interzicerea muncii forțate și dreptul de organizare și negociere colectivă.

Una dintre principalele cauze ale sărăciei este negarea dreptului la securitate socială, consacrat în articolul 22 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Lipsa unor niveluri adecvate de protecție socială este asociată cu un nivel sporit al sărăciei și cu

sărăcia cronică, investițiile insuficiente în capitalul uman și stabilizatorii automați slabi ai cererii agregate în timpul crizelor economice. Conform estimărilor OIM2, în anul 2012, doar 27% din populația mondială de vîrstă activă și familiile acestora au avut acces la sisteme complete de securitate socială. Aceasta înseamnă că 73% din populația lumii sau aproximativ 5,2 miliarde de persoane nu beneficiază de acces la protecție socială la nivel mondial - aceasta fiind acoperită doar parțial sau deloc.

2 ILO, World Social Protection Report 2014/15, Building economic recovery, inclusive development and social justice, Geneva, 2014/ OIM, Raportul Mondial de Protecție Socială 2014-2015, "Dezvoltarea redresării economice, dezvoltarea inclusivă și justiția socială", Geneva, 2014

Țintele și indicatorii prioritari ai sindicatelor în cadrul Obiectivului 1

| Țintele de dezvoltare durabilă | Indicatorii globali de monitorizare |
|--|---|
| 1.1 Până în 2030, eradicarea sărăciei extreme pentru toți oamenii de pretutindeni, măsurată în prezent ca număr de persoane care trăiesc cu mai puțin de 1,25 \$ pe zi. | 1.1.1 Ponderea populației aflate sub pragul internațional al sărăciei, dezagregată după sexe, grupe de vîrstă, statut ocupațional și amplasare geografică (urban/rural) |
| 1.2 Până în 2030, reducerea cu, cel puțin, jumătate a numărului de bărbați, femei și copii de toate vîrstele care trăiesc în sărăcie în toate dimensiunile sale potrivit definițiilor naționale. | 1.2.1 Ponderea populației care trăiește sub pragul național al sărăciei, dezagregată pe grupe de vîrstă și sexe 1.2.2 Proporția de bărbați, femei și copii de toate vîrstele care trăiesc în sărăcie în toate dimensiunile sale, potrivit definițiilor naționale |
| 1.3 Implementarea unor sisteme și măsuri de protecție socială adecvate la nivel național pentru toți, inclusiv venitul minim garantat, iar până în 2030 realizarea unei acoperiri substanțiale ale celor săraci și vulnerabili. | 1.3.1 Procent din populația acoperită de sistemele/ minimele garantate de protecție socială, dezagregate pe sexe, și clasificată în copii, șomeri, persoane în etate, persoane cu dizabilități, femei însărcinate/nou-născuți, victime ale accidentelor de muncă, cei săraci și vulnerabili |
| 1.4 Până în 2030, asigurarea faptului că toți bărbații și femeile, în special cei săraci și vulnerabili, au drepturi egale la resursele economice, precum și acces la serviciile de bază, dreptul la proprietate și control asupra terenurilor și altor forme de proprietate, moștenire, resurse naturale, tehnologii noi adecvate și servicii financiare, inclusiv de microfinanțare. | 1.4.1 Ponderea populației care trăiește în gospodării cu acces la servicii de bază |
| 1.5 Până în 2030, crearea capacităților de reziliență ale celor săraci și aflați în situații vulnerabile și reducerea expunerii și vulnerabilității acestora la evenimente extreme, legate de climă și alte șocuri și dezastre economice, sociale și de mediu. | 1.5.1 Numărul de decese, persoane dispărute, rănite, relocate sau evacuate din cauza dezastrelor la 100.000 de persoane |
| 1.a Asigurarea mobilizării semnificative a resurselor dintr-o varietate de surse, inclusiv prin consolidarea cooperării pentru dezvoltare, cu scopul de a oferi mijloace adecvate și previzibile pentru țările în curs de dezvoltare, în special țările cel mai puțin dezvoltate, pentru implementarea programelor și politicilor axate pe eradicarea sărăciei în toate dimensiunile sale. | 1.a.1 Procentul de resurse alocate de guvern direct pentru programele de eradicare a sărăciei 1.a.1 Procentul de resurse alocate de guvern direct pentru programele de eradicare a sărăciei 1.a.2 Cheltuieli pentru servicii de bază (educație, sănătate și protecție socială), ca pondere din totalul cheltuielilor guvernamentale |

2 ZERO HUNGER



Obiectivul Global nr.2

Eradicarea foamei, asigurarea securității alimentare și îmbunătățirea nutriției, precum și promovarea agriculturii durabile



© IL/Ormar Crozet



Obiectivul 2

Eradicarea foamei, asigurarea securității alimentare și îmbunătățirea nutriției, precum și promovarea agriculturii durabile

2.1 Până în 2030, eradicarea foamei și asigurarea accesului tuturor persoanelor, în special ale persoanelor sărace și aflate în situații vulnerabile, inclusiv sugari, la produse alimentare sigure, nutritive și suficiente pe tot parcursul anului

2.2 Până în 2030, eradicarea tuturor formelor de malnutriție, inclusiv atingerea pînă, în 2025, ale țintelor convenite la nivel internațional cu privire la stunting și malnutriție la copiii sub vîrsta de 5 ani și abordarea necesităților nutriționale ale adolescentelor, femeilor însărcinate și celor care alăptează, cît și a persoanelor în vîrstă

2.3 Până în 2030, dublarea productivității agricole și veniturilor producătorilor agricoli mici, în special femei, populații indigene familii de fermieri, păstori și pescari, inclusiv prin accesul sigur și egal la terenuri, alte resurse și intrări de producție, cunoștințe, servicii financiare, piețe și oportunități pentru crearea plus valorii și angajarea în activități non-agricole

2.4 Până în 2030, asigurarea unor sisteme de producție alimentară durabilă și implementarea unor practici agricole reziliente, care sporesc productivitatea și producția, contribuie la menținerea ecosistemelor, consolidează capacitățile de adaptare la schimbări climatice, condiții meteorologice extreme, secetă, inundații și alte dezastre și care îmbunătățesc, în mod progresiv, calitatea terenurilor și solului

2.5 Până în 2020, menținerea diversității genetice a semințelor, plantelor cultivate și animalelor de fermă și domestice și a speciilor lor sălbatice înrudite, inclusiv prin bănci de semințe și plante gestionate corect și diversificate la nivel național, regional și internațional, precum și promovarea accesului și un schimb corect și echitabil a beneficiilor care rezultă din utilizarea resurselor genetice și cunoștințelor tradiționale asociate, conform acordurilor internaționale





Obiectivul 2 vizează eradicarea foametei și malnutriției pînă în 2030. Acesta urmărește asigurarea accesului tuturor, în special ale celor săraci și în situații vulnerabile, inclusiv sugari, la produse alimentare sigure, nutritive și suficiente pe tot parcursul anului. Se urmărește, de asemenea, dublarea productivității agricole și veniturilor producătorilor agricoli mici, în special a femeilor, inclusiv prin asigurarea accesului egal la resurse productive.

Grație Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului, au fost înregistrate progrese în lupta împotriva foametei la nivel mondial. În perioada 2005-2007, FAO a estimat că 837 de milioane de persoane suferă de foamete la nivel mondial.

2.a Sporirea investițiilor, inclusiv prin cooperare internațională consolidată, în infrastructura rurală, cercetare în agricultură și servicii de extindere, dezvoltarea tehnologiei și bănci genetice ale plantelor și animalelor, în scopul de îmbunătățire a capacității de producție agricolă în țările în curs de dezvoltare, în special țările cel mai puțin dezvoltate.

2.b Corectarea și prevenirea restricțiilor comerciale și tulburărilor pe piețele agricole mondiale, inclusiv prin eliminarea paralelei a tuturor formelor de subvenții la exportul agricol și tuturor măsurilor de export cu un efect echivalent, în conformitate cu mandatul Rundeii Doha (Doha Development Round).

2.c Adoptarea măsurilor pentru a asigura buna funcționare a piețelor de produse alimentare și derivaților acestora și facilitarea accesului în timp oportun la informațiile de piață, inclusiv privind rezervele de produse alimentare, cu scopul de a ajuta la limitarea volatilității extreme a prețurilor alimentelor.

În prezent, 795 de milioane de oameni din întreaga lume nu dispun, deocamdată, de acces regulat la cantități adecvate de energie dietetică. În cazul în care tendințele actuale vor persista, obiectivul "Zero Foamete" riscă să fie ratat, în mare parte, pînă în 2030. Astfel, este necesar de întreprins acțiuni urgente și hotărîte pentru eradicarea foametei la nivel mondial, pînă în 2030.

Potrivit statisticilor Programului Alimentar Mondial privind foamea:

1. Pe tot globul, circa 795 de milioane de oameni sau una din nouă persoane de pe glob nu au destulă hrană nutritivă pentru a duce o viață activă și sănătoasă.
2. Marea majoritate a oamenilor subnutriți din lume sînt din țările în curs de dezvoltare, unde 12,9% din populație este subnutrită.
3. Asia este continentul cu cea mai înaltă rată a foametei, ceea ce constituie două treimi din toată populația globului pămăntesc. Această pondere a scăzut în ultimii ani în Asia de Sud, însă a crescut ușor în Asia de Vest.
4. Africa sub-sahariană este regiunea cu cea mai mare prevalență a foametei (pondere a populației globale înfometate). O persoană din patru este subnutrită.
5. Subnutriația alimentară provoacă circa jumătate (45%) de decese la copiii cu vîrsta sub cinci ani sau 3,1 milioane de copii anual.
6. Unul din șase copii (aproximativ 100 de milioane) din țările în curs de dezvoltare sînt subponderali.
7. Unul din patru copiii, la nivel mondial, este nedevelopat (s-a oprit din creștere sau dezvoltare). În țările în curs de dezvoltare, această pondere poate constitui unul din trei copii.
8. **Dacă femeile-fermier ar avea acces egal la resurse ca și bărbații, numărul persoanelor înfometate în lume ar putea fi redus cu pînă la 150 de milioane de persoane.**
9. 66 de milioane de copii din țările în curs de dezvoltare de vîrstă școlară primară frecventează școala înfomețați, 23 de milioane fiind înregistrați doar în Africa.
10. Conform estimărilor PAM, pentru a ajuta cei 66 de milioane de copii de vîrstă școlară, este necesar de a aloca anual 3,2 miliarde de dolari.

¹ <https://www.wfp.org/hunger/stats>



Țintele și indicatorii prioritari ai sindicatelor în cadrul Obiectivului 2

| Țintele de dezvoltare durabilă | Indicatorii globali de monitorizare |
|---|---|
| 2.1 Până în 2030, eradicarea foamei și asigurarea accesului tuturor persoanelor, în special ale persoanelor sărace și aflate în situații vulnerabile, inclusiv sugari, la produse alimentare sigure, nutritive și suficiente pe tot parcursul anului | 2.1.1 Prevalența subnutriției 2.1.2 Prevalența insecurității alimentare moderate sau severe în rândul populației, în baza Grilei privind insecuritatea alimentară (Food Insecurity Experience Scale (FIES)) |
| 2.3 Până în 2030, dublarea productivității agricole și veniturilor producătorilor agricoli mici, în special femei, populații indigene, familii de fermieri, păstori și pescari, inclusiv prin accesul sigur și egal la terenuri, alte resurse și intrări de producție, cunoștințe, servicii financiare, piețe și oportunități pentru crearea plus valorii și angajarea în activități non-agricole | 2.3.1 Volumul producției pe unitatea de muncă conform claselor de mărime ale întreprinderilor agricole/ pastorale/ silvicole 2.3.2 Venitul mediu al producătorilor agricoli mici, dezagregat pe sexe și statut local |

Unele instrumente și documente relevante pentru Obiectivul 2

OIM:

- Convenția nr. 11/1921 privind dreptul la asociere în agricultură
- Convenția nr. 141/1975 privind organizațiile de lucrători rurali și rolul lor în dezvoltarea economică și socială
- Recomandarea nr. 149/1975 privind organizațiile salariaților din mediul rural
- Convenția nr. 185-2003 privind actele de identitate ale personalului navigant (revizuită)
- Convenția nr. 188/2007 privind munca în domeniul pescuitului
- Convenția nr. 110/1958 privind plantațiile
- Convenția nr. 129/1969 privind inspecția muncii în agricultură
- Convenția nr. 99/1951 privind procedura de stabilire a salariului minim în agricultură
- Convenția nr. 184/2001 privind siguranța și sănătatea în agricultură
- Recomandarea nr. 202/2012 privind plafoanele minime de protecție socială
- Convenția nr. 169/1989 privind popoarele indigene și tribale
- Convenția din 2006 privind munca în domeniul maritim (MLC, 2006)
- Toate convențiile fundamentale

PRINCIPALELE INSTRUMENTE JURIDICE INTERNATIONALE CARE GARANTEAZĂ DREPTURILE OMULUI:

- Declarația Universală a Drepturilor Omului
- Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale

3 GOOD HEALTH
AND WELL-BEING



Obiectivul Global nr.3

Realizarea și asigurarea unei vieți sănătoase și promovarea bunăstării pentru toți oamenii la toate vârstele



© ILO/Marcel Crozet



3 GOOD HEALTH AND WELL-BEING



Obiectivul 3

Realizarea și asigurarea unei vieți sănătoase și promovarea bunăstării pentru toți oamenii la toate vârstele

3.1 Până în 2030, reducerea ratei globale a mortalității materne la mai puțin de 70 de cazuri la 100.000 de nou-născuți vii.

3.2 Până în 2030, eliminarea deceselor care pot fi prevenite a nou-născuților și copiilor pînă la 5 ani, toate țările avînd scopul de a reduce mortalitatea neonatală la cel mult 12 decese la 1.000 născuți-vii și mortalitatea copiilor pînă la 5 ani la cel mult 25 decese la 1000 născuți-vii.

3.3 Până în 2030, eliminarea epidemiilor de SIDA, tuberculoză, malarie și boli tropicale neglijate și combaterea hepatitei, bolilor cu transmitere hidrică și a altor boli transmisibile.

3.4 Până în 2030, reducerea cu o treime a mortalității premature cauzate de boli netransmisibile prin prevenire, tratare și promovarea sănătății mintale și a bunăstării.

3.5 Fortificarea prevenirii și tratamentul abuzului de substanțe, inclusiv abuzului de droguri și substanțe narcotice și consumului excesiv de alcool.

3.6 Până în 2020, înjumătățirea ratelor de decese și leziuni datorate accidentelor rutiere la nivel mondial.

3.7 Până în 2030, asigurarea accesului universal la serviciile de sănătate sexuală și reproductivă, inclusiv pentru planificare familială, informare și educație, precum și integrarea sănătății reproducerii în strategiile și programele naționale.

3.8 Realizarea acoperirii universale cu sănătate, inclusiv protecția riscurilor financiare, accesul la serviciile esențiale de sănătate și accesul la medicamente de bază și vaccinuri sigure, eficiente, calitative și la prețuri accesibile pentru toți.

3.9 Până în 2030, reducerea substanțială a numărul deceselor și bolilor provocate de produsele chimice periculoase și poluarea și contaminarea aerului, apei și a solului.

3.a Consolidarea implementării Convenției-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății privind controlul tutunului în toate țările, după caz





Obiectivul 3 urmărește asigurarea unei vieți sănătoase și promovarea bunăstării tuturor la toate vârstele. Acesta se adresează tuturor priorităților majore în materie de sănătate, solicită o acoperire universală a sănătății pentru toți, o finanțare sporită a sănătății pentru a asigura recrutarea, dezvoltarea, instruirea și menținerea forței de muncă în domeniul sănătății și consolidarea capacităților tuturor țărilor în reducerea și managementul riscurilor pentru sănătatea umană.

3.b Susținerea cercetării și dezvoltării vaccinurilor și medicamentelor pentru bolile transmisibile și netransmisibile, care afectează, în primul rând, țările în curs de dezvoltare, asigurarea accesului la medicamente esențiale și vaccinuri la prețuri accesibile, în conformitate cu Declarația de la Doha privind Acordul TRIPS și Sănătatea Publică, în care se afirmă dreptul țărilor în curs de dezvoltare de a se ghida, la maxim, de prevederile Acordului privind aspectele comerciale ale drepturilor de proprietate intelectuală, în ceea ce privește flexibilitatea de a proteja sănătatea publică și, în special, de a oferi acces la medicamente pentru toți

3.c Creșterea substanțială a finanțării în domeniul sănătății și recrutarea, dezvoltarea, formarea și menținerea lucrătorilor în domeniul sănătății în țările în curs de dezvoltare, în special în țările cele mai puțin dezvoltate și statele insulare mici în curs de dezvoltare

3.d Consolidarea capacității tuturor țărilor, în special țărilor în curs de dezvoltare, pentru avertizarea timpurie, reducerea riscurilor și gestionarea riscurilor de sănătate naționale și mondiale

Raportul ONU1 privind progresele înregistrate cu privire la ODD-uri, prezintă o imagine a progresului înregistrat în realizarea obiectivelor de sănătate de la ODM până în prezent. Unele dintre cele mai importante tendințe sînt următoarele:

- Datorită ODM-urilor, incidența bolilor infecțioase majore, inclusiv HIV, tuberculoza și malaria, a scăzut la nivel mondial, începînd cu anul 2000. La nivel mondial, în 2015 numărul cazurilor noi de infecții cu HIV în rîndul tuturor persoanelor a fost de 0,3 noi infecții per 1.0 persoane neinfectate; 2,1 milioane de persoane au fost recent infectate. Cea mai mare incidență HIV a fost înregistrată în Africa sub-sahariană, cu 1,5 cazuri noi de oameni infectați.
- În anul 2014, la nivel mondial au fost raportate 9,6 milioane de cazuri noi de tuberculoză (133 cazuri la 100 000 de persoane), 58% dintre acestea fiind raportate în Asia de Sud-Est și Pacificul de Vest.
- Circa jumătate din populația lumii este expusă riscului de malarie iar, în 2015, rata de incidență a fost de 91 de cazuri noi la 1.000 de persoane aflate în situație de risc, cu un total estimat de 214 milioane de cazuri. Africa sub-sahariană a reprezentat 89% din toate cazurile de malarie la nivel mondial, cu o rată de incidență de 235 cazuri per 1,0 persoane la risc. În 2014, cel puțin 1,7 miliarde de persoane din 185 de țări au necesitat tratament pentru, cel puțin, o boală tropicală neglijată.
- Datorită ODM-urilor, în perioada anilor 2000-2015, rata mortalității materne la nivel global sau numărul de decese materne la 1000 de nou-născuți vii a scăzut cu 37%, la un raport estimat de 216 per 1000 nou-născuți vii în 2015. La nivel mondial, în anul 2015, 3 din 4 nașteri au fost asistate de personal calificat în domeniul îngrijirilor medicale. Rata mortalității infantile (a copiilor sub cinci ani) a scăzut rapid între 2000 și 2015 cu 44% la nivel mondial. Cu toate acestea, circa 5,9 milioane de copii sub vîrsta de 5 ani au decedat în 2015,

¹ UN, Progress towards the Sustainable Development Goals. Report of the Secretary-General, High-level political forum on sustainable development, convened under the auspices of the Economic and Social Council, 2016, pp. 5-7



- cu o rată a mortalității infantile la nivel mondial în rândul copiilor pînă la 5 ani de 43 la 1000 de nou-născuți vii. Rata mortalității neonatale, adică copiii de la naștere pînă la 28 de zile de viață, a scăzut de la 31 decese la 1000 de nou-născuți vii în 2000 la 19 decese la 1000 de nou-născuți vii în 2015. În această perioadă, progresul în rata supraviețuirii copiilor în rândul copiilor cu vârste cuprinse între 1-59 de luni a depășit progresele înregistrate în reducerea mortalității neonatale; ca urmare, în prezent decesele neonatale reprezintă o pondere mai mare (45%) din toate decesele la copiii sub 5 ani.
- În domeniul prevenirii sarcinii neintenționate la nivel mondial, în anul 2015, aproximativ 3 din 4 femei de vîrstă reproductivă (15-49 ani) care erau căsătorite sau în relații de concubinaj și-au satisfăcut necesitățile de planificare familială, utilizînd metode moderne de contracepție. Cu toate acestea, în Africa subsahariană și în Oceania, această pondere a fost mai mică decît jumătate. Practic în toate regiunile, rata de sarcini în vîrsta adolescenței s-a redus în mod constant, însă disparitățile persistă: în 2015, rata natalității în rândul adolescenților cu vîrsta cuprinsă între 15-19 ani a variat de la 7 nașteri la 1000 de fete din Asia de Est pînă la 102 nașteri la 1.000 de fete din Africa Subsahariană.
 - În anul 2014, totalul fluxurilor oficiale ale tuturor furnizorilor alocate pentru activități de cercetare medicală și sectoarele de bază ale sănătății a constituit 8,9 miliarde USD. În cadrul acestui total, volumul asistenței oficiale pentru dezvoltare (ODA) parvenită din partea donatorilor CAD a fost de 4,5 miliarde USD în 2014, înregistrînd o creștere de 20 la sută, în termeni reali, începînd cu anul 2010. În 2014, 1 miliard de dolari au fost cheltuiți pentru lupta cu malaria și 1,2 miliarde de dolari - pentru combaterea altor boli infecțioase, excluzînd SIDA.
 - Din totalul deceselor înregistrate în rândul persoanelor sub 70 de ani, denumite în mod obișnuit decese premature, aproximativ 52% au fost cauzate de bolile netransmisibile. Peste trei sferturi din decesele premature au fost cauzate de boli cardiovasculare, cancer, diabet și boli respiratorii cronice. La nivel mondial, mortalitatea prematură din cele patru categorii principale de boli netransmisibile a scăzut cu 15% în perioada anilor 2000-2012.
- Acest obiectiv este în, mod clar, legat și de Obiectivul 1.3 privind asigurarea unui sistem adecvat de protecție socială pentru toți. În plus, ținta 3c reiterează importanța crucială a recrutării, dezvoltării, formării și reținerii lucrătorilor în domeniul sănătății în țările în curs de dezvoltare, dacă acest obiectiv trebuie atins. Aceasta include asigurarea unor condiții de muncă decente pentru lucrătorii din sectorul sănătății, inclusiv dreptul de organizare și negocieri colective.



Țintele și indicatorii prioritari ai sindicatelor în cadrul Obiectivului 3

| Țintele de dezvoltare durabilă | Indicatorii globali de monitorizare |
|---|---|
| 3.3 Până în 2030, eliminarea epidemiilor de SIDA, tuberculoză, malarie și boli tropicale neglijate și combaterea hepatitei, bolilor cu transmitere hidrică și a altor boli transmisibile | <p>3.3.1 Numărul de infectări noi cu HIV la 1.000 de locuitori neinfecțați (pe grupe de vîrstă, sexe și populații cheie)</p> <p>3.3.2 Incidența tuberculozei, cazuri la 1000 de persoane pe an</p> <p>3.3.3 Incidența malariei, cazuri la 1000 de persoane pe an</p> <p>3.3.4 Numărul de infectări noi cu hepatita B, cazuri la 10</p> <p>3.3.5 Numărul de persoane care necesită intervenții împotriva bolilor tropicale neglijate</p> |
| 3.7 Pană în 2030, asigurarea accesului universal la serviciile de sănătate sexuală și reproductivă, inclusiv pentru planificare familială, informare și educație, precum și integrarea sănătății reproducerii în strategiile și programele naționale | 3.7.1 Ponderea femeilor de vîrstă reproductivă (cu vîrstă între 15-49 ani), nevoile de planificare familială a cărora sînt satisfăcute prin metodele moderne |
| 3.8 Realizarea acoperirii universale cu sănătate, inclusiv protecția riscurilor financiare, accesul la serviciile esențiale de sănătate și accesul la medicamente de bază și vaccinuri sigure, eficiente, calitative și la prețuri accesibile pentru toți | <p>3.8.1 Gradul de acoperire cu intervenții trasor (ex . imunizarea completă a copilului, terapie antiretrovirală, tratamentul tuberculozei, tratamentul hipertensiunii, însoțitor calificat la naștere etc.)</p> <p>3.8.2 Frațiunea de populație protejată împotriva cheltuielilor de sănătate din buzunar</p> |
| 3.9 Pînă în 2030, reducerea substanțială a numărul deceselor și bolilor provocate de produsele chimice periculoase/nocive și poluarea și contaminarea aerului, apei și a solului | <p>3.9.1 Rata mortalității atribuită poluării aerului casnic și înconjurător</p> <p>3.9.2 Rata mortalității atribuită produselor chimice periculoase, poluării și contaminării apei și solului</p> <p>3.9.3 Rata mortalității atribuită intoxicației neintenționate</p> |
| 3.c Creșterea substanțială a finanțării în domeniul sănătății și recrutarea, dezvoltarea, formarea și reținerea lucrătorilor în domeniul sănătății în țările în curs de dezvoltare, în special în țările cele mai puțin dezvoltate și statele insulare mici în curs de dezvoltare | 3.c.1 Densitatea și distribuția lucrătorilor din sănătate |
| 3.d Consolidarea capacității tuturor țărilor, în special țărilor în curs de dezvoltare, pentru avertizarea timpurie, reducerea riscurilor și gestionarea riscurilor de sănătate naționale și mondiale | 3.d.1 Reglementarea internațională în domeniul ocrotirii sănătății (IHR) și pregătirea în caz de urgență medicală |



Unele instrumente și documente relevante pentru Obiectivul 3

OIM:

- Convenția nr. 155/1981 privind securitatea și igiena muncii și mediul de muncă
- Convenția nr. 161/1985 privind serviciile sănătate în muncă și Strategia globală a Organizației Mondiale a Sănătății
- Cadrul promoțional pentru siguranța și sănătatea ocupațională, 2006 (nr. 187)
- Convenția nr. 139/1974 privind cancerul ocupațional/profesional
- Convenția nr. 148/1977 privind mediul de muncă (poluarea aerului, zgomotul și vibrațiile)
- Convenția nr. 162/1986 privind azbestul)
- Convenția nr. 170/1990 privind substanțele chimice)
- Convenția nr.155/1981 privind securitatea și sănătatea lucrătorilor și Protocolul său din 2002
- Convenția nr. 149/1977 privind personalul sanitar
- Convenția nr. 102/1952 privind standardele/norme minime de securitate socială
- Recomandarea nr. 202/2012 privind nivelurile minime de protecție socială
- Recomandarea nr. 200/2010 cu privire la HIV/SIDA și lumea muncii.

INSTRUMENTELE CARE GARANTEAZĂ DREPTURILE OMULUI:

- Declarația Universală a Drepturilor Omului
- Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale
- Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice

4 QUALITY
EDUCATION



Obiectivul Global nr.4

Realizarea și asigurarea unei educații de calitate inclusive și echitabile și promovarea oportunităților de educație pe parcursul întregii vieți pentru toți





Obiectivul Global nr.4

Realizarea și asigurarea unei educații de calitate inclusive și echitabile și promovarea oportunităților de educație pe parcursul întregii vieți pentru toți

4.1 Până în 2030, asigurarea faptului că toate fetele și băieții absolveste studii primare și secundare gratuite, echitabile și calitative, care să conducă la rezultate relevante și eficiente ale învățării

4.2 Până în 2030, asigurarea faptului că toate fetele și băieții au acces la dezvoltarea timpurie de calitate, îngrijire și educația preșcolară, astfel încât să fie pregătiți pentru învățământul primar

4.3 Până în 2030, asigurarea accesului egal pentru toate femeile și toți bărbații la educație tehnică, vocațională și terțiară, inclusiv universitară, accesibilă și calitativă

4.4 Până în 2030, creșterea substanțială a numărului de tineri și adulți care au competențe relevante, inclusiv competențe tehnice și vocaționale, pentru angajare, locuri de muncă decente și antreprenariat

4.5 Până în 2030, eliminarea disparităților între sexe în educație și asigurarea accesului egal la toate nivelurile de învățământ și formare profesională a persoanelor vulnerabile, inclusiv a persoanelor cu dizabilități, populațiilor indigene și copiilor în situații vulnerabile

4.6 Până în 2030, asigurarea faptului ca toți tinerii și o pondere substanțială a adulților, atât bărbați, cât și femei, dispun de competențe elementare, precum alfabetizarea și aritmetica elementară

4.7 Până în 2030, asigurarea faptului că toți elevii dobândesc cunoștințele și competențele necesare pentru promovarea dezvoltării durabile, inclusiv, printre altele, prin educația pentru dezvoltare durabilă și stiluri de viață durabile, drepturile omului, egalitatea de gen, promovarea unei culturi a păcii și non-violenței, cetățenia globală și aprecierea diversității culturale și a contribuției culturii la dezvoltarea durabilă

4.a Construirea și modernizarea unităților de învățământ, adaptate necesităților copiilor, celor cu dizabilități și aspectelor de gen și oferirea unor medii de învățare sigure, non-violente, incluzive și eficiente pentru toți





Obiectivul 4 vizează asigurarea unei educații incluzive și echitabile, de calitate cât și promovarea oportunităților de învățare de-a lungul vieții

Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului au înregistrat multe progrese în realizarea educației pentru toți:

- Rata netă de înrolare în învățământul primar, în regiunile în curs de dezvoltare a atins 91% în 2015, de la 83% în 2000
- Numărul copiilor de vîrstă școlară, în afara sistemului de educație la nivel mondial a

1 UN, The Millennium Development Goals Report 2015, United Nations, 2015/Raportul ONU cu privire la obiectivele de dezvoltare ale mileniului 2015, Națiunile Unite, 2015

4.b By 2020, substantially expand globally the number of scholarships available to developing countries, in particular least developed countries, small island developing States and African countries, for enrolment in higher education, including vocational training and information and communications technology, technical, engineering and scientific programmes, in developed countries and other developing countries

4.c By 2030, substantially increase the supply of qualified teachers, including through international cooperation for teacher training in developing countries, especially least developed countries and small island developing States

scăzut cu aproape jumătate, pînă la aproximativ 57 de milioane în 2015, înregistrînd o scădere de la 100

- Africa Subsahariană a înregistrat cel mai bun ritm de îmbunătățire a învățământului primar din orice regiune, după stabilirea ODM-urilor. Regiunea a atins o creștere cu 20 de puncte procentuale a ratei nete de înrolare în învățămînt în perioada 2000 - 2015, în comparație cu un avantaj de 8 puncte procentuale în perioada anilor 1990-2000
- Rata de alfabetizare în rîndul tinerilor în vîrstă de 15-24 ani a crescut la nivel mondial de la 83% la 91% între 1990 și 2015. Diferența între femei și bărbați s-a redus.

Cu toate acestea, în ciuda progreselor înregistrate, ODM-urile nu au reușit să realizeze accesul universal la educația primară. Pînă în anul 2015, un număr estimat de 57 de milioane de copii de vîrstă școlară primară se aflau în afara sistemului de educație. În plus, au existat lacune în ceea ce privește calitatea educației. Potrivit ONU2, la sfîrșitul ciclului primar, copiii trebuie să fie ațți să citească, să scrie și să înțeleagă conceptele de bază ale matematicii. Cu toate acestea, în anul 2014, între 40% și 90% dintre copii nu au reușit să atingă nici măcar nivelul minim de competență în lectură în 10 țări africane; iar în 9 dintre aceste țări 40-90 la sută dintre copii nu au reușit să atingă niveluri minime de matematică.

Una dintre provocările-cheie pe care Obiectivul 4 își propune să le abordeze este lipsa integrării copiilor în educație. Potrivit ONU, în 2013 în întreaga lume, două treimi din cei 757 milioane de adulți care nu știau să scrie și să citească erau femei. La nivel global, în 2013, 1 din 10 fete nu sînt școlarizate, comparativ cu 1 din 12 băieți. În plus, copiii celor mai săraci 20% din gospodării sînt de 4 ori mai expuși riscului de a rămîne neșcolarizați decît copiii cei mai bogați. Dintre cele 57 de milioane de copii care nu au studii, ratele copiilor aflați în afara sistemului de educație sînt mai mari în mediul rural și în rîndul copiilor din

2 UN, op. cit., pp. 7-8



gospodăriile conduse de persoane cu studii mai inferioare decât primare.

De asemenea, Obiectivul 4 recunoaște că pentru realizarea țintelor propuse, sînt necesari profesori mai calificați. Potrivit ONU, estimările curente indică că pînă în anul 2030 sînt necesari circa 26 de milioane de profesori de clase primare. Africa se confruntă cu o

provocare majoră în acest domeniu, cu circa 7 din 10 țări care duc lipsă acută de cadre didactice calificate. În anul 2013 doar 71% dintre cadrele didactice din Africa Subsahariană și 84% dintre cadrele didactice din Africa de Nord au fost instruite în mod corespunzător, în conformitate cu standardele naționale.

| Țintele de dezvoltare durabilă | Indicatorii globali de monitorizare |
|--|---|
| 4.1 Pînă în 2030, asigurarea faptului că toate fetele și băieții absolvesc studii primare și secundare gratuite, echitabile și calitative, care să conducă la rezultate relevante și eficiente ale învățării | 4.1.1 Ponderea copiilor/tinerilor: (a) în clasele 2/3; (b) la sfîrșitul studiilor primare; și (c) la sfîrșitul studiilor secundare inferioare, atîngînd, cel puțin, un nivel minim de competențe în (i) lectură și (ii) matematică. Dezagregare: sexe, localizare, venit (și altele, pentru care sînt disponibile date) |
| 4.3 Pînă în 2030, asigurarea accesului egal pentru toate femeile și toți bărbații la educație tehnică, vocațională și terțiară, inclusiv universitară, accesibilă și calitativă | 4.3.1 Rata de participare a tinerilor și adulților în educația formală și non-formală și instruire în ultimele 12 luni |
| 4.4 Pînă în 2030, creșterea substanțială a numărului de tineri și adulți, care au competențe relevante, inclusiv competențe tehnice și vocaționale, pentru angajare, locuri de muncă decente și antreprenoriat | 4.4.1 Ponderea de tineri/adulți cu competențe în domeniul tehnologiei informației și comunicațiilor (TIC), în funcție de tipul de competențe |
| 4.5 Pînă în 2030, eliminarea disparităților între sexe în educație și asigurarea accesului egal la toate nivelurile de învățămînt și formare profesională a persoanelor vulnerabile, inclusiv a persoanelor cu dizabilități, populațiilor indigene și copiilor în situații vulnerabile | 4.5.1 Indici de paritate (feminin/masculin, rural/urban, chintila de venit superioară/inferioară și altele, precum statut de invaliditate, populație indigenă și populație afectată de conflicte, pe măsură ce datele devin disponibile) pentru toți indicatorii de pe această listă, care pot fi dezagregați social |
| 4c Pînă în 2030, creșterea substanțială a numărului profesorilor calificați, inclusiv prin cooperarea internațională în vederea formării profesorilor în țările în curs de dezvoltare, în special în țările cel mai puțin dezvoltate și statele insulare mici în curs de dezvoltare | 4.c.1 Ponderea profesorilor în învățămîntul: (a) preșcolar; (b) primar, (c) secundar inferior și (d) secundar superior, care au beneficiat, cel puțin, de minimul organizat al formării profesorilor (ex. formare pedagogică) prin formare inițială sau continuă, necesară pentru predarea la nivelul relevant într-o anumită țară. |



Unele instrumente și documente relevante pentru Obiectivul 4

OIM

- Recomandarea OIM/UNESCO privind statutul profesorilor, 1966
- Convenția nr. 100/1951 privind egalitatea de remunerare a mâinii de lucru masculine și a mâinii de lucru feminine, pentru o muncă de valoare egală
- Convenția nr. 111/1958 privind discriminarea în domeniul ocupării forței de muncă
- Convenția nr. 138/1973 privind vârsta minimă de încadrare în muncă
- Convenția nr. 140/1974 privind concediul plătit
- Convenția nr. 159/1983 privind reabilitarea vocațională și angajarea persoanelor cu handicap
- Convenția nr. 142/1975 privind orientarea profesională în domeniul valorificării resurselor umane
- Recomandarea nr. 195/2004 privind dezvoltarea resurselor umane

INSTRUMENTELE CARE GARANTĂ DREPTURILE OMULUI:

- Declarația Universală a Drepturilor Omului
- Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale
- Convenția cu privire la drepturile copilului
- Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor
- Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap
- Convenția internațională a ONU privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și a membrilor familiilor acestora

5 GENDER
EQUALITY



Obiectivul Global nr.5

Realizarea egalității de gen,
promovarea și susținerea
dezvoltării femeilor și a tinerelor
fete





Obiectivul Global nr.5

Realizarea egalității de gen, promovarea și susținerea dezvoltării femeilor și a tinerelor fete

5.1 Eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva tuturor femeilor și fetelor de pretutindeni

5.2 Eliminarea tuturor formelor de violență împotriva tuturor femeilor și fetelor în sferele publice și private, inclusiv a traficului, exploatării sexuale și a altor tipuri de exploatare

5.3 Recunoașterea și aprecierea îngrijirii neremunerate și a muncii domestice, prin furnizarea serviciilor publice, infrastructură și politici de protecție socială și promovarea responsabilității partajate în gospodărie și familie, după caz, la nivel național

5.4 Asigurarea participării depline și eficiente a femeilor și egalității de șanse la posturi de conducere la toate nivelurile de luare a deciziilor în viața politică, economică și publică

5.5 Asigurarea accesului universal la sănătatea sexuală și reproductivă și a drepturilor reproductive, în conformitate cu prevederile Programului de acțiuni al Conferinței Internaționale pentru Populație și Dezvoltare, ale Platformei de acțiune de la Beijing și documentelor finale ale conferințelor de revizuire ale acestora

5.a Realizarea reformelor pentru a oferi femeilor drepturi egale la resursele economice, precum și accesul la dreptul la proprietate și controlul asupra terenurilor și altor forme de proprietate, servicii financiare, moștenire și resurse naturale, în conformitate cu legislația națională

5.b Sporirea utilizării tehnologiei generice, în special a tehnologiei informației și comunicațiilor pentru a promova abilitarea femeilor

5.c Adoptarea și consolidarea politicilor solide și legislației aplicabile pentru promovarea egalității de gen și abilitarea tuturor femeilor și fetelor la toate nivelurile





Obiectivul 5 urmărește realizarea egalității de gen și abilitarea tuturor femeilor și fetelor. Acest obiectiv tinde să elimine toate formele de discriminare pe motive de sex și urmărește să asigure șanse și tratament egal împotriva tuturor femeilor și fetelor de pretutindeni.

Datorită ODM-urilor, omenirea a înregistrat unele progrese în ceea ce privește egalitatea de gen în domenii, precum accesul egal al fetelor la educație, reducerea cazurilor de căsătorie între copiii minori, accesul la drepturile sexuale și reproductive și reducerea numărului de decese materne.

Potrivit ONU1, începând cu anul 2014, 143 de țări au garantat șanse egale între femei și bărbați în constituție. Îmbunătățirea egalității de gen prin intermediul cadrelor juridice este considerată un pas important în vederea eliminării tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor.

Unul dintre domeniile de discriminare îl reprezintă munca neremunerată. Raportul ONU reiterează faptul că, în fiecare regiune, femeile și fetele au ponderea cea mai mare în realizarea muncii neremunerate, care include îngrijirea membrilor mai în vârstă ai familiei și activități casnice în cadrul gospodăriei. În medie, femeile consumă zilnic 19% din timpul lor pentru activități neremunerate, comparativ cu 8% din bărbați. Aceasta implică o sarcină excesivă pentru femeile care trebuie să combine munca neremunerată și serviciile de îngrijire cu munca remunerată.

Un alt domeniu în care se manifestă discriminarea de gen este decalajul dintre ratele de participare pe piața muncii a bărbaților și femeilor din diferite părți ale lumii - 47,2% în Orientul Mijlociu și peste 40% în Asia de Sud.

Inegalitățile salariale de gen/remunerarea inegală pentru același tip și/sau volum de muncă este un alt domeniu în care persistă discriminarea față de femei. OIM estimează că diferența de remunerare la nivel mondial între femei și bărbați constituie 23%. Acest fenomen va fi discutat, în continuare, în cadrul Obiectivului 10.

În ciuda adoptării legislației în domeniul protecției maternității la nivel mondial, discriminarea față de femei pe motive de maternitate este larg răspândită. Aceasta variază de la concedieri arbitrare pînă la impunerea obligatorie a testelor de sarcină.

Pe de altă parte, unele țări au început să introducă politici familiale mai prietenoase pentru a echilibra rolul femeilor și bărbaților în creșterea copiilor nou-născuți.

Another feature of gender discrimination is the persistence of **sexual harassment** in the workplace. Though there is an increased awareness of the issue and some efforts to put in place adequate legislation, major gaps persist in law and in practice.

În domeniul participării femeilor la funcții de conducere în viața publică și politică, se observă o creștere a participării femeilor în Parlament în 2016 de circa 23%, ceea ce reprezintă o ascensiune de 6% în decursul unui deceniu. Această provocare este prezentă și în rolurile de conducere ale femeilor în diferite alte instituții și organizații, inclusiv în sindicate. Participarea femeilor la funcții de conducere este joasă.

¹ UN, op. cit., pp. 8-9



Țintele și indicatorii prioritari ai sindicatelor în cadrul Obiectivului 5

| Țintele de dezvoltare durabilă | Indicatorii globali de monitorizare |
|---|--|
| 5.1 Eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva tuturor femeilor și fetelor de pretutindeni | 5.1.1 Indiferent dacă există sau nu cadre legale, promovarea, aplicarea și monitorizarea egalității și nediscriminării pe bază de sex |
| 5.4 Recunoașterea și aprecierea îngrijirii neremunerate și a muncii domestice, prin furnizarea serviciilor publice, infrastructură și politici de protecție socială și promovarea responsabilității partajate în gospodărie și familie, după caz, la nivel național | 5.4.1 Ponderea de timp petrecut cu munca domestică și îngrijirea neremunerată, pe sexe, grupe de vîrstă și localizare |
| 5.5 Asigurarea participării depline și eficiente a femeilor și egalității de șanse la posturi de conducere la toate nivelurile de luare a deciziilor în viața politică, economică și publică | 5.5.1 Ponderea locurilor ocupate de femei în parlamentele și autorităților locale naționale 5.5.2 Ponderea femeilor în funcții de conducere |

Unele instrumente și documente relevante pentru Obiectivul 5

OIM:

- Convenția nr. 100/1951 privind egalitatea de remunerare
- Convenția nr. 111/1958 privind discriminarea în domeniul ocupării forței de muncă și exercitării profesiei
- Convenția nr. 156/1981 privind lucrătorii cu responsabilități familiale
- Convenția nr. 189/2011 privind lucrătorii casnici (familiali)
- Convenția nr. 175/1994 privind lucrul cu fracțiune de normă
- Convenția nr. 177/1996 privind munca la domiciliu
- Convenția nr. 177/1996 privind munca la domiciliu
- Martin Oelz, Shauna Olney, Manuela Tomei, "Egalitatea de șanse", Ghid introductiv, OIM, 2013

INSTRUMENTELE CARE GARANTEAZĂ DREPTURILE OMULUI:

- Declarația Universală a Drepturilor Omului
- Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale
- Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice
- Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor
- Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor
- Declarația Națiunilor Unite privind drepturile popoarelor indigene

6 CLEAN WATER
AND SANITATION



Obiectivul Global nr. 6

Asigurarea unui management
adecvat și sustenabil pentru
apa potabilă pentru toți





Obiectivul Global nr.6

Asigurarea unui management adecvat și sustenabil pentru apa potabilă pentru toți

6.1 Până în 2030, realizarea accesului universal și echitabil la apă potabilă sigură și la prețuri accesibile pentru toți

6.2 Până în 2030, realizarea accesului la salubritate și igienă adecvate și echitabile pentru toți și eliminarea defecării în aer liber, acordând o atenție deosebită nevoilor femeilor și fetelor și persoanelor în situații vulnerabile

6.3 Până în 2030, îmbunătățirea calității apei prin reducerea poluării, eliminarea depozitării deșeurilor și minimizarea eliberării produselor chimice și materialelor periculoase, înjumătățind proporția apelor uzate netratate și sporind substanțial reciclarea și reutilizarea sigură la nivel mondial

6.4 Până în 2030, creșterea substanțială a eficienței de utilizare a apei în toate sectoarele și asigurarea retragerilor și furnizării de apă dulce durabile, pentru a aborda deficitul de apă și reducerea substanțială a numărului de persoane care suferă de deficit de apă

6.5 Până în 2030, implementarea managementului integrat al resurselor acvatice la toate nivelurile, după caz, inclusiv prin cooperare transfrontalieră

6.6 Până în 2020, protejarea și restabilirea ecosistemelor legate de apă, inclusiv munți, păduri, mlaștini, râuri, lacuri și straturi acvifere

6.a Până în 2030, extinderea cooperării internaționale și suportului pentru consolidarea capacităților pentru țările în curs de dezvoltare, privind activitățile și programele legate de apă și salubritate, inclusiv prelevarea apei, desalinizarea, utilizarea eficientă a apei, tratarea apelor reziduale, tehnologii de reciclare și reutilizare

6.b Suportul și consolidarea participării comunităților locale în îmbunătățirea gestionării apelor și salubrității





Obiectivul 6 urmărește să asigure accesul la apă și canalizare și gestionarea durabilă a acestora pentru toți. În acest sens, obiectivul are drept scop asigurarea accesului universal și echitabil la apă potabilă sigură și accesibilă pentru toți, precum și la calitatea și durabilitatea resurselor acvatice disponibile, utilizate în toată lumea. Adicional, obiectivul vizează realizarea accesului la salubritate și igienă adecvate și echitabile pentru toți, până în 2030.

Au fost înregistrate progrese în ceea ce privește accesul la apă potabilă, însă există încă o serie de probleme ce urmează a fi soluționate. Potrivit ONU1, în 2015, 6,6 miliarde de persoane sau 91% din populația globală

a beneficiat de o sursă îmbunătățită de apă potabilă, comparativ cu 82%, în 2000. În pofida acestei îmbunătățiri, circa 663 de milioane de persoane au folosit surse de apă necretate sau neimpregnate la suprafață sau apă de suprafață în acel an.

În ceea ce privește repartizarea regională, această acoperire constituia aproximativ 90% sau mai mult în toate regiunile, cu excepția Africii Subsahariene și a Oceaniei. Cu toate acestea, inegalitățile răspândite în ceea ce privește acoperirea persistă în interiorul țărilor și între țări. În plus, nu toate sursele îmbunătățite de apă sînt sigure. De exemplu, în anul 2012 a fost estimat că, cel puțin, 1,8 miliarde de persoane au fost expuse la surse de apă potabilă contaminate cu materii fecale. 1 ONU, op. cit., pp. 10-11

¹ UN, op. cit., pp. 10-11

Țintele și indicatorii prioritari ai sindicatelor în cadrul Obiectivului 6

| Țintele de dezvoltare durabilă | Indicatorii globali de monitorizare |
|---|--|
| 6.1 Până în 2030, realizarea accesului universal și echitabil la apă potabilă sigură și la prețuri accesibile pentru toți | 6.1.1 Ponderea populației care utilizează serviciile de apă potabilă gestionare în condiții de siguranță |

Unele instrumente și documente relevante pentru Obiectivul 6

INSTRUMENTELE CARE GARANTEAZĂ DREPTURILE OMULUI:

- Declarația Universală a Drepturilor Omului
- Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale
- Convenția cu privire la drepturile copilului
- Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor
- Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap

7 AFFORDABLE AND
CLEAN ENERGY



Obiectivul Global nr.7

Asigurarea accesului la surse
de energie sustenabilă,
regenerabilă, sigură și ieftină





Obiectivul Global nr.7

Asigurarea accesului la surse de energie sustenabilă, regenerabilă, sigură și ieftină
modern energy for all

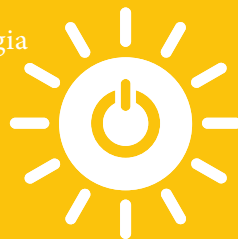
7.1 Până în 2030, asigurarea accesului universal la servicii energetice accesibile, fiabile și moderne

7.2 Până în 2030, creșterea semnificativă a ponderii energiei din surse regenerabile în mixul energetic global

7.3 Până în 2030, dublarea ratei globale de îmbunătățire a eficienței energetice

7.a Până în 2030, consolidarea cooperării internaționale pentru facilitarea accesului la cercetările și tehnologia în domeniul energiei curate, inclusiv energia regenerabilă, eficiența energetică, tehnologii avansate și tehnologii mai curate de combustibil fosil, și promovarea investițiilor în infrastructura energetică și tehnologia energiei curate

7.b. Până în 2030, extinderea infrastructurii și modernizarea tehnologiei pentru furnizarea serviciilor energetice moderne și durabile pentru toți în țările în curs de dezvoltare, în special țările cel mai puțin dezvoltate, statele insulare mici în curs de dezvoltare și țările în curs de dezvoltare fără ieșire la mare, în conformitate cu programele de suport respective ale acestora





Obiectivul 7 vizează asigurarea accesului tuturor persoanelor la energie de încredere, durabilă și modernă. Accesul universal la energia durabilă modernă reprezintă un factor-cheie în realizarea ODD-urilor.

Potrivit ONU¹, ponderea populației la nivel mondial cu acces progresiv la electricitate a crescut, de la 79% în 2000 la 85% în 2012 și de la 79% în 2000 la 85% în 2012. În pofida acestui progres, circa 1,1 miliarde de persoane nu dispun, în continuare, de acces la energie electrică. Deși progresele recente se datorează Asiei, accesul la energie electrică la nivel mondial este, în mare parte, inegal. Începând cu anul 2010, 80% dintre persoanele în întreaga lume care au acces la energie sînt locuitorii din mediul urban.

Mai mult decît atît, în efortul de a răspunde intensificării concentrării asupra sustenabilității mediului, ponderea energiei regenerabile (derivată din hidroenergie, biocarburanți solizi și lichizi, vînt, soare, biogaz, surse geotermale și marine și deșeuri) consumul a progresat lent - de la 17,4% în 2000 la 18,1% în 2012. Cu toate acestea, consumul modern de energie regenerabilă a crescut rapid cu o rată anuală de 4% între 2010 și 2012 și a reprezentat 60% din capacitatea de generare a noii energii în 2014. Tehnologiile care au contribuit, cel mai mult, au fost energia hidroelectrică, energia eoliană și solară, care împreună reprezintă 73% din creșterea totală a energiei regenerabile moderne în perioada anilor 2010-2012.

¹ UN, op. cit., pp. 11-12

Țintele și indicatorii prioritari ai sindicatelor în cadrul Obiectivului 7

| Țintele de dezvoltare durabilă | Indicatorii globali de monitorizare |
|---|--|
| 7.1 Pînă în 2030, asigurarea accesului universal la servicii energetice accesibile, fiabile și moderne | 7.1.1 Ponderea populației cu acces la energie electrică |
| 7.a Pînă în 2030, consolidarea cooperării internaționale pentru facilitarea accesului la cercetările și tehnologia în domeniul energiei curate, inclusiv energia regenerabilă, eficiența energetică, tehnologii avansate și tehnologii mai curate de combustibil fosil și promovarea investițiilor în infrastructura energetică și tehnologia energiei curate | energetică și tehnologia energiei curate 7.a.1 Suma cumulată în dolari americani, pe an, începînd cu 2020 pentru realizarea angajamentului de 100 miliarde dolari |
| 7.7.b Pînă în 2030, extinderea infrastructurii și modernizarea tehnologiei pentru furnizarea serviciilor energetice moderne și durabile pentru toți în țările în curs de dezvoltare, în special țările cel mai puțin dezvoltate, statele insulare mici în curs de dezvoltare și țările în curs de dezvoltare fără ieșire la mare, în conformitate cu programele de suport respective ale acestora | 7.b.1 Investițiile în eficiența energetică ca pondere din PIB și valoarea investițiilor străine directe în transferul financiar pentru infrastructură și tehnologie pentru serviciile de dezvoltare durabilă |

Unele instrumente și documente relevante pentru Obiectivul 7

INSTRUMENTELE CARE GARANTEAZĂ DREPTURILE OMULUI :

- Declarația Universală a Drepturilor Omului
- Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale

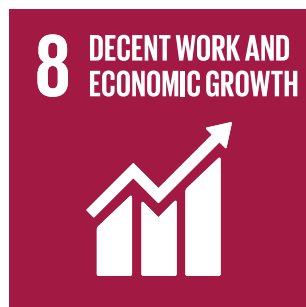
8 DECENT WORK AND
ECONOMIC GROWTH



Obiectivul Global nr.8

Promovarea susținută a unei creșteri economice incluzive, sustenabile, angajarea completă și productivă, muncă decentă pentru toți





Obiectivul Global nr.8

Promovarea susținută a unei creșteri economice incluzive, sustenabile, angajarea completă și productivă, muncă decentă pentru toți

8.1 Susținerea creșterii economice pe cap de locuitor în conformitate cu situația națională și, în special, creșterea Produsului Intern Brut cu, cel puțin, 7 la sută pe an în țările cel mai puțin dezvoltate

8.2 Atingerea unor niveluri mai ridicate ale productivității prin diversificare, modernizare tehnologică și inovație, inclusiv prin accent pe sectoarele cu valoare adăugată sporită și utilizarea intensivă a forței de muncă

8.3 Promovarea unor politici orientate spre dezvoltare care susțin activitățile productive, crearea locurilor de muncă decente, antreprenoriatul, creativitatea și inovația, și care încurajează formalizarea și creșterea întreprinderilor micro, mici și mijlocii, inclusiv prin acces la servicii financiare

8.4 Îmbunătățirea progresivă, pînă în 2030, a eficienței resurselor globale pentru consum și producere și încercarea de a decupla creșterea economică de degradarea mediului, în conformitate cu Cadrul pentru 10 ani al programelor privind consumul și producția durabile, în frunte cu țările dezvoltate

8.5 Pînă în 2030, asigurarea locurilor de muncă productive pentru femei și bărbați, inclusiv pentru tineri și persoane cu dizabilități și recompensarea egală a muncii de aceeași valoare

8.6 Pînă în 2020, reducerea proporțională a șomajului și lipsei educației la tineri





Obiectivul 8 constituie, probabil, cel mai important obiectiv pentru sindicate. Obiectivul urmărește promovarea creșterii economice susținute, incluzive și durabile, alături de ocuparea integrală și productivă a ocupării forței de muncă și a realizării muncii decente pentru toți. Pe de o parte, acesta cuprinde Agenda OIM privind munca decentă și cele patru obiective strategice ale OIM, și anume dreptul la muncă, ocuparea forței de muncă, protecția socială și dialogul social. Pe de altă parte, obiectivul realizează convergența dintre monitorizarea creșterii economice și cea a muncii decente pentru toți.

Este stabilit pe larg că creșterea economică susținută reprezintă o condiție necesară, însă insuficientă pentru eradicarea sărăciei. Acesta este motivul pentru care obiectivul califică, în mod corect, tipul de creștere economică necesară.

Creșterea calității este necesară nu doar pentru a contribui la reducerea sărăciei, ci, în esență, pentru a realiza acest obiectiv prin crearea de locuri noi de muncă integrale, în condiții de muncă decentă pentru toți. Obiectivul enunță un model de creștere economică susținută pe o perioadă îndelungată de timp, care este incluzivă prin combaterea inegalităților structurale și prin garantarea faptului că rezultatele obținute în urma creșterii sînt împărtășite în mod echitabil, astfel încît creșterea să funcționeze pentru toți, nu doar pentru unii; în cele din urmă, un model de creștere sustenabil - cu alte cuvinte, unul care nu compromite bunăstarea generațiilor viitoare doar pentru câștiguri pe termen scurt și care reconciliază dimensiunile ecologice, sociale și economice ale dezvoltării. În cele din urmă, acest obiectiv respinge creșterea economică în lipsa unor locuri de muncă și solicită un model de creștere economică intensă, în ceea ce privește forța de muncă și care să ducă la crearea unui nivel deplin de ocupare a forței de muncă și a muncii decente pentru toți.

8.7 Măsuri imediate și eficiente pentru eradicarea muncii forțate, eliminarea sclaviei moderne și traficului de ființe umane și asigurarea interzicerii și eliminării celor mai grave forme ale muncii copiilor, inclusiv recrutarea și utilizarea copiilor soldați, iar pînă în 2025 eliminarea muncii copiilor în toate formele sale

8.8 Protecția drepturilor la muncă și promovarea mediilor de lucru sigure și securizate pentru toți lucrătorii, inclusiv lucrătorii migranți, în special femeile migrante și lucrătorii cu locuri de muncă precare

8.9 Pînă în 2030, elaborarea și implementarea politicilor pentru promovarea turismului durabil care crează locuri de muncă și promovează cultura și produsele locale

8.10 Consolidarea capacității instituțiilor financiare interne pentru a încuraja și a extinde accesul la servicii bancare, de asigurări și servicii financiare pentru toți

8.a Creșterea asistenței de tip ajutor pentru comerț pentru țările în curs de dezvoltare, în special țările cele mai puțin dezvoltate, inclusiv prin Cadrul integrat îmbunătățit pentru asistența tehnică legată de comerț pentru țările cel mai puțin dezvoltate

8.b Pînă în 2020, elaborarea și operaționalizarea unei strategii globale pentru locurile de muncă pentru tineri și implementarea Pactului Global pentru Locuri de muncă al Organizației Internaționale a Muncii



Pentru a atinge acest obiectiv, munca decentă trebuie plasată în centrul politicilor macroeconomice ale țărilor. Crearea de locuri de muncă decente nu poate fi privită doar ca un produs secundar al creșterii, ci trebuie să constituie, mai degrabă, una dintre preocupările centrale în elaborarea strategiei de creștere economică. Cu alte cuvinte, crearea de locuri de muncă decente trebuie să fie o preocupare centrală a politicii macroeconomice, alături de preocupările politicii fiscale și monetare.

De la declanșarea crizei financiare globale, economia mondială nu s-a recuperat pe deplin. Aceasta este, încă, prinsă într-un ciclu cu creștere redusă, care are un efect devastator asupra creării locurilor de muncă și reducerii sărăciei. Potrivit OIM1, în următorii doi ani se preconizează o creștere economică la nivel mondial de doar 3%, o pondere semnificativ mai mică decât până la ultima criză financiară mondială. Creșterea globală nesemnificativă, împreună cu finanțarea economiei globale și nivelurile ridicate ale inegalității, au consecințe devastatoare asupra întregii vieți sociale și asupra ocupării forței de muncă.

Munca decentă include ocuparea deplină. Potrivit OIM 1 2, șomajul la nivel global în anul 2015 va constitui cu 27 de milioane mai mult decât în 2007. Dacă s-ar fi reușit reluarea creșterii economice înainte de criză, circa 70 de milioane de șomeri ar fi avut un loc de muncă în prezent. Unul dintre grupurile cele mai afectate de șomaj sînt tinerii. La nivel mondial, aproximativ 71 de milioane de tineri sînt șomeri. În plus, se estimează că 156 de milioane de tineri angajați sau 38% din tinerii care lucrează în economiile emergente și în curs de dezvoltare trăiesc în sărăcie extremă sau moderată. Deci, există o criză în domeniul ocupării forței de muncă a cărei amploare este agravată și mai mult de persistența economiei informale în țările în curs de dezvoltare.

În procesul de realizare a muncii decente pentru toți, trebuie să fie garantată și provocarea de a asigura respectarea efectivă a drepturilor la locul de muncă.

Ținta 8.8 este de o importanță deosebită pentru sindicate, deoarece are drept scop protecția drepturilor la muncă și promovarea mediilor de lucru sigure și securizate pentru toți lucrătorii, inclusiv lucrătorii migranți, în special femeile migrante și lucrătorii cu locuri de muncă precare. Indicatorul-cheie al progresului legat de acest obiectiv este de a spori respectarea drepturilor muncii la nivel național, care are în centrul său respectul pentru libertatea de asociere și dreptul la negociere colectivă - drepturi consacrate în Convențiile 87 și 98, precum și Declarația OIM privind principiile și drepturile fundamentale în muncă. Printre aceste convenții fundamentale ale OIM, cele care au fost cel mai puțin ratificate sînt Convenția 87 și Convenția 98. Într-adevăr, peste 40% din populația lumii trăiește în țări care nu au ratificat aceste două convenții fundamentale, considerate drepturi care permit realizarea tuturor celorlalte drepturi. Astfel, pentru sindicate, campania pentru ratificarea și implementarea univesală a acestor drepturi fundamentale, în tandem cu utilizarea și monitorizarea respectării drepturilor muncii în sistemul de supraveghere al OIM, constituie mijloace pentru a asigura realizarea acestui obiectiv.

Ținta 8.7 urmărește eradicarea muncii forțate și asigurarea interzicerii și eliminării celor mai grave forme ale muncii copiilor, în toate formele sale. OIM estimează că, în prezent, aproximativ 21 de milioane de persoane sînt victime ale muncii forțate, dintre care circa 5,5 milioane sînt copii. În prezent, numărul cazurilor de implicare a copiilor pe piața muncii se ridică la 168 de milioane de copii, dintre care 85 de milioane - în cele mai grave forme ale muncii. În domeniul discriminării, provocările sînt la fel de descurajante.

Prevederile Convențiilor OIM n.100 și nr.111 privind discriminarea nu au fost, deocamdată, realizate. Discriminarea pe criterii de rasă, culoare, sex, religie, opinie politică, origine națională și socială, etc. rămîne, în continuare,

¹ ILO, World Economic and Social Outlook, Trends, Geneva 2016

² Ibid.



un fenomen răspândit. Un astfel de domeniu pe care ținta 8.5 dorește să-l abordeze reprezintă aria de acoperire a echității de gen. În medie, femeile câștigă cu 23% mai puțin decât bărbații omologi. Această tendință reflectă politicile și practicile discriminatorii împotriva femeilor și o subevaluare a contribuției lor la dezvoltare, prin urmare, necesitatea ca sindicatele să continue să lupte pentru adoptarea unor legi, politici socio-economice și instituții pentru a promova egalitatea de șanse și tratamentul egal al tuturor persoanelor.

Protecția socială reprezintă cel de-al treilea obiectiv strategic al muncii decente. După cum s-a discutat în contextul Țintei 1.3, protecția socială este un drept consacrat în Declarația Universală a Drepturilor Omului. Potrivit OIM,³ în anul 2012, doar 27% din populația mondială de vîrstă activă și familiile acestora au avut acces la sisteme complete de securitate socială. Astfel, 5,2 miliarde de persoane din întreaga lume nu se bucură de acces la programe de protecție socială cuprinzătoare și sînt acoperite doar parțial sau deloc.

Cel din urmă element constitutiv al muncii decente este dialogul social. Tripartitismul și dialogul social, în tandem cu adoptarea standardelor internaționale în domeniul muncii, fac ca OIM să se evidențieze față de toate celelalte organizații din sistemul internațional. După aproape un secol de dialog social, în prezent există mecanisme naționale de dialog social tripartit în aproximativ 80% din toate statele membre ale OIM, cu niveluri diferite de eficacitate. Negocierea colectivă acoperă mai puțin de 20% din muncitorii salariați în aproximativ 60% din toate statele membre ale OIM.

În domeniul dialogului social transfrontalier, Confederațiile Sindicale Mondiale au încheiat acorduri-cadru internaționale cu companii multinaționale, însă aceste inițiativă sînt, deocamdată, fragile. Noile provocări revelate în economia mondială, cum ar fi apariția lanțurilor de valori globale și a politicilor de austeritate, reprezintă noi dificultăți în dialogul social - în special negocierile colective. Negocierile colective la nivel de sector și național par să piardă terenul în fața negocierilor la nivel de întreprindere. Prin urmare, consolidarea tripartitismului, dialogului social și, în special, a negocierii colective trebuie să constituie o parte esențială a eforturilor sindicale de a transpune Obiectivul 8 în realitate.

Declarația OIM privind justiția socială pentru o globalizare echitabilă⁴ subliniind natura celor patru obiective strategice care stau la baza muncii decente (adică dreptul la muncă, ocuparea forței de muncă, protecția socială, dialogul social), reiterează că "Cele patru obiective strategice sînt inseparabile, interdependente și se sprijină reciproc. Orice eșec în promovarea oricăruia dintre acestea va afecta progresul tuturor obiectivelor. Pentru a avea un impact optim, se fac eforturi ca promovarea să fie parte a unei strategii globale și integrate a OIM în favoarea muncii decente...". Prin urmare, sindicatele trebuie să se asigure că politicile naționale privind implementarea ODD-urilor destinate implementării Obiectivului 8 nu se limitează doar la politicile de ocupare a forței de muncă sau la politicile de protecție socială, ci includ toate cele patru dimensiuni ale muncii decente.

³ ILO, World Social Protection Report 2014/15, Building economic recovery, inclusive development and social justice, Geneva, 2014

⁴ ILO, ILO Declaration on Social Justice for a Fair Globalization, adopted by the International Labour Conference at its Ninety-seventh Session, Geneva, 10 June 2008, p.11



Țintele și indicatorii prioritari ai sindicatelor în cadrul Obiectivului 8

| Țintele de dezvoltare durabilă | Indicatorii globali de monitorizare |
|--|---|
| 8.1 Susținerea creșterii economice pe cap de locuitor în conformitate cu situația națională și, în special, creșterea Produsului Intern Brut cu, cel puțin, 7 la sută pe an în țările cel mai puțin dezvoltate | 8.1.1 Rata anuală de creștere a PIB-ului real pe cap de locuitor |
| 8.2 Atingerea unor niveluri mai ridicate ale productivității prin diversificare, modernizarea tehnologică și inovație, inclusiv prin plasarea unui accent pe sectoarele cu valoare adăugată sporită și utilizarea intensivă a forței de muncă | 8.2.1 Rata anuală de creștere a PIB-ului real pe persoană ocupată |
| 8.3 Promovarea unor politici orientate spre dezvoltare care susțin activitățile productive, crearea locurilor de muncă decente, antreprenoriatul, creativitatea și inovația și care încurajează formalizarea și creșterea întreprinderilor micro, mici și mijlocii, inclusiv prin acces la servicii financiare | 8.3.1 Ponderea ocupării informale în ocuparea din sectoarele non-agricole, dezagregată pe sexe |
| 8.5 Până în 2030, asigurarea locurilor de muncă productive pentru femei și bărbați, inclusiv pentru tineri și persoane cu dizabilități și recompensarea egală a muncii de aceeași valoare | 8.5.1 Cîștigurile medii pe oră ale salariaților de sex masculin și feminin, dezagregate pe ocupație, grupe de vîrstă și persoane cu dizabilități 8.5.2 Rata șomajului, dezagregată pe sexe, grupe de vîrstă și persoane cu handicap |
| 8.6 Până în 2020, reducerea proporțională a șomajului și lipsei educației la tineri | 8.6.1 Ponderea tinerilor (15-24 ani), neînrolați în educație, ocupare sau formare profesională |
| 8.7 Măsuri imediate și eficiente pentru eradicarea muncii forțate, eliminarea sclaviei moderne și traficului de ființe umane și asigurarea interzicerii și eliminării celor mai grave forme ale muncii copiilor, inclusiv recrutarea și utilizarea copiilor soldați, iar pînă în 2025 eliminarea muncii copiilor în toate formele sale | 8.7.1 Ponderea și numărul copiilor cu vîrsta între 5-17 ani, exploatați prin muncă, pe grupe de vîrstă și sexe |
| 8.8 Protecția drepturilor la muncă și promovarea mediilor de lucru sigure și securizate pentru toți lucrătorii, inclusiv muncitorii migranți, în special femeile | 8.8.1 Ratele de frecvență ale accidentelor de muncă letale și neletale, pe sexe și statut de migrant 8.8.2 Creșterea conformității la nivel național a drepturilor lucrătorilor (libertății de asociere și negocierea colectivă) bazate pe sursele textuale și pe legislația națională a Organizației Internaționale a Muncii (OIM), pe sexe și statut migrant |
| 8.b Până în 2020, elaborarea și operaționalizarea strategiei globale pentru ocuparea tinerilor și implementarea Pactului mondial pentru ocupare al Organizației Internaționale a Muncii | 8.b.1 Total cheltuieli guvernamentale pentru programele de protecție socială și ocupare, ca pondere din bugetele naționale și PIB |



Unele instrumente și documente relevante pentru Obiectivul 8

OIM:

Toate standardele internaționale ale OIM în domeniul muncii sînt relevante pentru atingerea obiectivelor privind Munca Decentă și realizarea obiectivelor asociate/țintelor din cadrul obiectivului 8 al Agendei 2030. Convențiile care trebuie luate în considerare, în special, sînt următoarele:

Convenții fundamentale:

- Convenția nr. 87/1948 privind libertatea sindicală și protecția dreptului sindical privind aplicarea principiilor dreptului de organizare și negociere colectivă
- Convenția nr. 98/1949 privind aplicarea principiilor dreptului de organizare și negociere colectivă
- Convenția nr. 100/1951 privind egalitatea de remunerare a mîinii de lucru masculine și a mîinii de lucru feminine, pentru o muncă de valoare egală
- Convenția nr. 111/1958 privind discriminarea în domeniul ocupării forței de muncă
- Convenția nr. 29/1930 privind munca forțată sau obligatorie
- Protocolul din 2014 la Convenția privind munca forțată (1930)
- Convenția nr. 105/1957 privind abolirea muncii forțate
- Convenția nr. 138/1973 privind vîrsta minimă de încadrare în munca
- Convenția nr. 182/1999 privind interzicerea celor mai grave forme ale muncii copiilor

Convențiile privind guvernanta:

- Convenția nr. 81/1947 privind inspecția muncii în industrie și comerț
- Convenția nr. 129/1969 privind inspecția muncii în agricultură
- Convenția nr. 122/1964 privind politica de ocupare a forței de muncă
- Convenția nr. 144/1976 privind consultările tripartite (standardele internaționale ale muncii)

Alte instrumente ale OIM care acoperă politicile privind ocuparea forței de muncă și promovarea acestora, îndrumarea și formarea profesională, politica socială, salariile, timpul de lucru, securitatea și sănătatea în muncă, securitatea socială, protecția maternității, navigatorii, lucrătorii docheni, lucrătorii migranți, popoarele indigene și tribale precum și categorii particulare de lucrători, toate aceste categorii contribuie la realizarea muncii decente pentru toți. Aceste instrumente pot fi consultate pe pagina web a OIM: <http://www.ilo.org/global/standards/subjects-covered-by-international-labour-standards/lang--en/index.htm>



Privire de ansamblu asupra unor declarații, instrumente și documente specifice ale OIM aferente obiectivele asociate/ Țintelor din cadrul Obiectivului 8:

Ținta 8.3:

- Recomandarea nr. 204/2015 privind tranziția de la economia informală la economia formală

Ținta 8.5:

- Declarația de la Philadelphia cu privire la scopurile și obiectivele Organizației Internaționale a Muncii
- Declarația OIM privind justiția socială pentru o globalizare echitabilă
- Convenția nr. 117/1962 privind politica socială (Obiective și standarde de bază)
- Ghid introductiv al OIM privind egalitatea de remunerare, 2013

Ținta 8.6:

- Rezoluția privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor, Rezoluții adoptate de Convenția Organizației Internaționale a Muncii nr. 97 privind migrația în scop de angajare, adoptată la Geneva la 1 iulie 1949

Ținta 8.7:

- Convenția nr. 29/1930 privind munca forțată sau obligatorie
- Protocolul din 2014 la Convenția privind munca forțată din 1930
- Convenția nr. 105/1957 privind abolirea muncii forțate
- Convenția nr. 138/1973 privind vârsta minimă de încadrare în muncă

- Convenția nr. 182/1999 privind interzicerea celor mai grave forme ale muncii copiilor

Tinta 8 8:

- Convenția nr. 87/1948 privind libertatea sindicală și apărarea dreptului sindical
- Convenția nr. 135/1971 privind protecția reprezentanților lucrătorilor în întreprinderi și înlesnirile ce se acordă acestora
- Convenția nr. 141/1975 privind organizațiile lucrătorilor rurali
- Convenția nr. 98/1949 privind aplicarea principiilor dreptului de organizare și negociere colectivă
- Convenția nr. 151/1978 privind relațiile de muncă (serviciul public)
- Collective Bargaining Convention, 1981 (No. 154)

INSTRUMENTELE CARE GARANTEAZĂ DREPTURILE OMULUI:

- Declarația Universală a Drepturilor
- Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale
- Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice
- Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor
- Declarația Națiunilor Unite privind drepturile popoarelor indigene
- Convenția internațională privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și a membrilor familiilor acestora
- Convenția cu privire la drepturile copilului
- Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități

9 INDUSTRY, INNOVATION
AND INFRASTRUCTURE



Obiectivul Global nr. 9

Construirea de rețele de infrastructuri, promovarea unei industrializări incluzive și durabile bazate pe inovație.



© I.L.O/Mirza A.



Obiectivul Global nr.9

Construirea de rețele de infrastructuri, promovarea unei industrializări incluzive și durabile bazate pe inovație

9.1 Dezvoltarea unei infrastructuri de calitate, durabile, inclusiv la nivel regional și transfrontalier, pentru a sprijini dezvoltarea economică și bunăstarea oamenilor, cu accent pe acces echitabil pentru toți

9.2 Promovarea industrializării incluzive și durabile și pînă în 2030, sporirea semnificativă a ratei de ocupare și a produsului intern brut în industrie, în conformitate cu circumstanțele naționale, și dublarea acestei cote în țările cel mai puțin dezvoltate

9.3 Facilitarea accesului întreprinderilor mici, mai ales în țările în curs de dezvoltare, la servicii financiare, inclusiv la credite decente și integrarea lor pe piețe

9.4 Pînă în 2030, modernizarea infrastructurii și reabilitarea industriilor pentru a deveni durabile, cu eficiență sporită de utilizare a resurselor și adoptare sporită a tehnologiilor și proceselor industriale curate și ecologice, toate țările luînd măsuri în conformitate cu capacitățile respective ale acestora

9.5 Dezvoltarea cercetării științifice, modernizarea capacităților tehnice ale sectoarelor industriale din toate țările, mai ales din cele în curs de dezvoltare, inclusiv, pînă în 2030, încurajarea inovației și creșterea substanțială a numărului de cercetători la un milion de locuitori





Obiectivul 9 urmărește abordarea a trei domenii deosebit de importante pentru țările în curs de dezvoltare, și anume construirea unei infrastructuri solide, promovarea industrializării durabile și incluzive și stimularea inovațiilor.

Toate aceste aspecte sunt de importanță strategică, în special pentru țările cu venituri mici și mijlocii care trebuie să realizeze o transformare structurală a economiilor lor, în mare parte țări agrare sau țări extractive. Acest proces va îmbunătăți capacitățile industriale și baza de producție și va crea, la rândul său, mai multe locuri de muncă și plusvaloare în industria prelucrătoare. Toate aceste inițiative vor genera resurse care ar putea fi utilizate pentru dezvoltarea infrastructurii.

9.a Facilitarea dezvoltării infrastructurilor durabile și rezistente în țările în curs de dezvoltare, prin intensificarea suportului financiar, tehnologic și tehnic pentru țările africane, țările cel mai puțin dezvoltate, țările în curs de dezvoltare fără ieșire la mare și țările insulare mici în curs de dezvoltare

9.b Suport pentru dezvoltarea tehnologiilor, cercetarea și inovarea internă în țările în curs de dezvoltare, inclusiv prin asigurarea unui mediu propice de politici pentru, inter alia, diversificarea industrială și valoarea adăugată la mărfuri

9.c Creșterea semnificativă a accesului la tehnologia informației și comunicațiilor și eforturi pentru a asigura accesul universal și la prețuri accesibile la Internet, în țările cele mai puțin dezvoltate până în 2020

Potrivit Raportului ONU vizând progresele înregistrate cu privire la Obiectivele de Dezvoltare Durabilă, "Ponderele valorii adăugate din producție în PIB a regiunilor dezvoltate a fost estimată la 13% în 2015, înregistrând o scădere, pe parcursul ultimului deceniu, în mare parte, datorită rolului din ce în ce mai mare al serviciilor din regiunile dezvoltate. În schimb, ponderea valorii adăugate brute în PIB a rămas relativ constantă pentru regiunile în curs de dezvoltare, crescând marginal de la 19% în 2005 la 21% în 2015. Aceste valori ascund diferențe substanțiale, valoarea adăugată a industriei prelucrătoare, contribuind cu peste 31% la PIB în Asia de Est și cu 10% sau mai puțin, atât în Africa Subsahariană, cât și în Oceania. Țările cel mai slab dezvoltate se confruntă cu provocări deosebite de industrializare. Deși aceste țări reprezintă 13% din populația globală, acestea contribuie cu mai puțin de 1% din valoarea adăugată de producție la nivel mondial. În întreaga lume, circa 500 de milioane de oameni sunt angajați în industria prelucrătoare. În timp ce numărul de locuri de muncă din industria prelucrătoare a scăzut în țările industrializate, acestea au crescut constant în țările în curs de dezvoltare. În țările cel mai puțin dezvoltate, sectorul agricol și cel tradițional reprezintă, în continuare, principalele domenii de ocupare a forței de muncă.... În anul 2015, în țările în curs de dezvoltare, industriile mici au constituit aproximativ 15%-20% din valoarea adăugată și 25%-30% din totalul ocupării forței de muncă."¹

¹ UN., op. cit. pp.13-14

10 REDUCED
INEQUALITIES



Obiectivul Global nr.10

Reducerea inegalității în state și
între state



© Spencer Platt/Getty Images



Obiectivul Global nr.10

Reducerea inegalității în state și între state

- 10.1 Până în 2030, atingerea unei creșteri progresive a veniturilor pentru 40% din populația săracă, la o rată mai mare decât media națională
- 10.2 Până în 2030, abilitarea și promovarea incluziunii sociale, economice și politice a tuturor, indiferent de vârstă, sex, handicap, rasă, etnie, origine, religie sau statut economic sau de altă natură
- 10.3 Asigurarea oportunităților egale și reducerea inegalităților de rezultat, inclusiv prin eliminarea legilor, politicilor și practicilor discriminatorii, și promovarea legislației, politicilor și acțiunilor adecvate, în acest sens
- 10.4 Adoptarea politicilor, în special fiscale, salariale și de protecție socială, și realizarea progresivă a unei egalități sporite
- 10.5 Perfecționarea reglementării și monitorizării piețelor și instituțiilor financiare globale și consolidarea implementării acestor reglementări
- 10.6 Asigurarea reprezentării și vocii sporite în procesele decizionale din instituțiile economice și financiare internaționale globale pentru țările în curs de dezvoltare, pentru a oferi instituții mai eficiente, credibile, responsabile și legitime
- 10.7 Facilitarea migrației și mobilității sigure și responsabile a populației, inclusiv prin implementarea unor politici planificate și bine gestionate de migrație





Obiectivul 10 vizează reducerea tuturor formelor de discriminare, indiferent de venit, sex, rasă, etnie, vîrstă, origine socială, handicap sau culoare, religie, sau orice altă opinie, de origine națională sau alt statut. De asemenea, acest obiectiv vizează reducerea inegalității în state și între state

Potrivit Oxfam¹, bunăstarea celei mai sărace jumătăți a populației lumii a scăzut cu un trilion de dolari, începînd cu anul 2010, înregistrînd o scădere de 38%. Între timp, bunăstarea celor mai bogate 62 de persoane a crescut cu peste o jumătate de trilion de dolari, pînă la 1.76 trilioane de dolari SUA. Astfel, 62 de persoane dețin bogății, valoarea cărora se echivalează cu averea a jumătate din populația lumii.

¹ OXFAM, O economie de 1%, Documentul de informare 210 al Confederației Internaționale "Oxfam", 18 ianuarie 2016

- 10.a Implementarea principiului tratamentului special și diferențiat pentru țările în curs de dezvoltare, în special țările cel mai puțin dezvoltate, în conformitate cu acordurile Organizației Mondiale a Comerțului
- 10.b Încurajarea fluxurilor oficiale de asistență pentru dezvoltare și financiare, inclusiv investiții străine directe, către statele unde nevoile sunt mai mari, în special țările cele mai puțin dezvoltate, țările africane, statele insulare mici în curs de dezvoltare și țările în curs de dezvoltare fără ieșire la mare, în conformitate cu planurile naționale și programele acestora.
- 10.c Pînă în 2030, reducerea la cel mult 3 la sută din costurile tranzacțiilor remitențelor migranților și eliminarea coridoarelor de remitențe cu costuri cu peste 5 la sută

Această creștere a inegalității poate fi măsurată și în ponderea forței de muncă din PIB (care reprezintă ponderea salariilor și a transferurilor de protecție socială într-o economie). Potrivit ONU², "La nivel global, ponderea forței de muncă în PIB a scăzut de la 57% în 2000 la 55% în 2015, în mare parte datorită salariilor stagnante și a reducerii contribuțiilor sociale ale angajatorilor în regiunile dezvoltate, în timp ce această tendință înregistra valori stabile sau ușor ascendente în regiunile în curs de dezvoltare".

Acest lucru este susținut și de dovezile din partea OIM³ care susțin precum că "...ponderea salariilor în Produsul Intern Brut (PIB) a scăzut de cîteva decenii în 16 țări dezvoltate pentru care există date disponibile, de la aproximativ 75% din venitul național la mijlocul anilor 1970 pînă la aproximativ 65% în anii ce au precedat criza mondială. Si ponderea salariului mediu a scăzut, în cadrul unui grup de 16 țări în curs de dezvoltare și economii emergente, de la aproximativ 62% din PIB la începutul anilor 1990 la 58% imediat înainte de începerea crizei. Chiar și în China, unde salariile au fost majorate considerabil, PIB-ul a crescut cu o rată mai mare decît valoarea totală a salariilor și, prin urmare, ponderea forței de muncă din venitul național a scăzut." În concluzie, se observă o schimbare a raportului capital/muncă în distribuirea veniturilor.

Acesta a fost un factor major care a dus la creșterea inegalității salariale în lume.

Inegalitatea se reflectă și prin intermediul diverselor motive de discriminare. De exemplu, inegalitatea salarială rămîne una dintre formele cele mai persistente de discriminare între bărbați și femei. OIM estimează că diferența de remunerare între femei și bărbați la nivel mondial constituie 23%. În ciuda măsurilor întreprinse cu scopul de a aborda această problemă, progresul înregistrat este unul lent. Se estimează că, cu ritmul actual de progres, va fi nevoie de încă 75 de ani pentru a reduce decalajul dintre salarii între genuri. Astfel, sunt necesare acțiuni accelerate pentru a aborda cauzele profunde ale problemei pentru a asigura egalitatea de șanse și tratamentul egal al tuturor persoanelor

² ONU, op. cit., pp. 14-15

³ ILO, "Rezolvarea crizei economice și a ocupării forței de muncă la nivel mondial", Organismul de conducere, GB.317 / WP / SDG / 2, Geneva, martie 2013



Tinta 9.10 abordează preocupările unui anumit grup discriminat, și anume cele ale lucrătorilor migranți. Acesta urmărește reducerea la, cel mult, 3 la sută din costurile tranzacțiilor remitențelor migranților. Potrivit ONU4,

recent, costurile tranzacțiilor remitențelor migranților de peste hotare constituiau 7,5% din suma încasată în 2015. Remitențele către țările dezvoltate în 2015 au constituit 431,6 miliarde dolari SUA.

⁴ ONU, op. cit., p. 15

Țintele și indicatorii prioritari ai sindicatelor în cadrul Obiectivului 10

| Țintele de dezvoltare durabilă | Indicatorii globali de monitorizare |
|---|--|
| 10.1 Până în 2030, atingerea unei creșteri progresive a veniturilor pentru 40% din populația săracă, la o rată mai mare decât media națională | 10.1.1 Ratele de creștere ale cheltuielilor sau veniturilor gospodăriilor pe cap de locuitor printre cei 40 la sută din pătura inferioară a populației și populația totală |
| 10.2 Până în 2030, abilitarea și promovarea incluziunii sociale, economice și politice a tuturor, indiferent de vîrstă, sex, handicap, rasă, etnie, origine, religie sau statut economic sau de altă natură | 10.2.1 Ponderea persoanelor care trăiesc sub 50 la suta din venitul median, dezagregate pe grupe de vîrstă, sexe și persoanele cu dizabilități |
| 10.4 Adoptarea politicilor, în special fiscale, salariale și de protecție socială și realizarea progresivă a unei egalități sporite | 10.4.1 Costul forței de muncă în PIB, inclusiv salariile și transferurile de protecție socială |
| 10.6 Asigurarea reprezentării și vocii sporite în procesele decizionale din instituțiile economice și financiare internaționale globale pentru țările în curs de dezvoltare, pentru a oferi instituții mai eficiente, credibile, responsabile și legitime | 10.6.1 Ponderea membrilor și drepturilor de vot ale țărilor în curs de dezvoltare în cadrul organizațiilor internaționale |
| 10.7 Facilitarea migrației și mobilității sigure și responsabile a populației, inclusiv prin implementarea unor politici migraționale bine planificate și gestionate | 10.7.1 Costul de recrutare suportat de către angajat ca pondere din venitul anual obținut în țara de destinație 10.7.2 Indicele Politicilor de Integrare a Migranților |
| 10.c Până în 2030, reducerea la, cel mult, 3 la sută din costurile tranzacțiilor remitențelor migranților și eliminarea coridoarelor de remitențe cu costuri cu peste 5 la sută | 10.c.1 Costurile de remitență ca pondere din suma remisă |



Unele instrumente și documente relevante pentru Obiectivul 10

OIM:

Salariile:

- Convenția nr. 95/1949 privind protecția salariului
- Convenția nr. 131/1970 privind fixarea salariilor minime
- Convenția nr. 100/1951 privind egalitatea de remunerare a mîinii de lucru masculine și a mîinii de lucru feminine, pentru o muncă de valoare egală
- Convenția nr. 111/1958 privind discriminarea în domeniul ocupării forței de muncă

Protecție socială:

- Convenția nr. 102/1952 privind normele minime de securitate socială
- Recomandarea nr. 202/2012 cu privire la pragul minim de securitate socială
- Convenția nr. 118/1962 privind egalitatea de tratament (în domeniul securității sociale)
- Convenția nr. 157/1982 cu privire la menținerea drepturilor de securitate
- Convenția nr. 183/2000 privind revizuirea Convenției asupra protecției maternității din 1952

Munca forțată sau obligatorie

- Convenția nr. 29/1930 privind munca forțată sau obligatorie
- Protocolul P029 al Convenției privind munca forțată adoptată în 2014
- Convenția nr. 105/1957 privind abolirea muncii forțate
- Convenția nr. 182/1999 privind interzicerea celor mai grave forme ale muncii copiilor

Muncitorii migranți:

- Convenția nr. 97/1949 privind migrația în scop de angajare (revizuită)
- Convenția nr. 143/1975 privind muncitorii migranți (Prevederi suplimentare)
- Convenția nr. 181/1997 cu privire la agențiile private de ocupare

INSTRUMENTELE CARE GARANTEAZĂ DREPTURILE OMULUI

- Declarația Universală a Drepturilor Omului
- Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale
- Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice
- Pactul internațional privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială
- Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor
- Declarația Națiunilor Unite privind drepturile popoarelor indigene
- Convenția cu privire la drepturile copilului
- Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități
- Convenția internațională privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și a membrilor familiilor acestora
- Protocolul privind prevenirea, reprimarea și pedepsirea traficului de persoane, în special al femeilor și copiilor, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate



Note:

- Care este nivelul inegalității din țara dvs. și care sunt motivele acestei inegalități?
- Care este ponderea muncii (adică transferurile salariale și de protecție socială) din PIB în țara dumneavoastră?
- Care sunt grupurile discriminate din țara dvs. și ce politici sunt necesare pentru a asigura egalitatea de șanse și de tratament tuturor persoanelor?

11 SUSTAINABLE CITIES
AND COMMUNITIES



Obiectivul Global nr. 11

Dezvoltarea orașelor și a așezărilor umane pentru ca ele să fie deschise tuturor, sigure, reziliente și durabile



© IL/O/ Marcel Crozet



Obiectivul Global nr. 11

Dezvoltarea orașelor și a
așezărilor umane pentru
ca ele să fie deschise
tuturor, sigure,
reziliente și durabile

11.1 Până în 2030, accesul tuturor la locuințe și servicii de bază adecvate, sigure și la prețuri accesibile și modernizarea cartierelor sărace

11.2 Până în 2030, asigurarea accesului la sisteme de transport sigure, la prețuri accesibile și durabile pentru toți, îmbunătățirea siguranței rutiere, în special prin extinderea transportului public, acordând o atenție deosebită nevoilor celor aflați în situații vulnerabile, femei, copii, persoane cu dizabilități și persoane în etate

11.3 Până în 2030, consolidarea urbanizării incluzive și durabile și capacității pentru planificarea și gestionarea participativă, integrată și durabilă a așezărilor umane în toate țările

11.4 Consolidarea eforturilor de protecție și salvagardare a patrimoniul cultural și natural mondial

11.5 Până în 2030, asigurarea accesului universal la spații verzi și publice sigure, incluzive și accesibile, în special pentru femei și copii, persoane în etate și cele cu dizabilități

11.5 Până în 2030, reducerea semnificativă a numărului de decese și numărului de persoane afectate și scăderea substanțială a pierderilor economice directe în raport cu Produsul Intern Brut la nivel mondial, cauzate de dezastre, inclusiv dezastrele legate de apă, cu un accent sporit pe protecția celor săraci și a persoanelor aflate în situații vulnerabile

11.6 Până în 2030, reducerea pe cap de locuitor a impactului negativ asupra mediului în orașe, inclusiv prin acordarea unei atenții deosebite calității aerului și gestionării deșeurilor municipale și de alt tip





Obiectivul 11 vizează promovarea orașelor și a așezărilor umane incluzive, sigure, puternice și durabile pe tot globul.

Până în 2030, ONU 1 estimează că 6 din 10 persoane vor fi locuitori urbani.

¹ ONU, op. cit., pp. 15-16

Deja în 2014, ONU estimează că, la nivel mondial, peste 880 de milioane de oameni locuiau în cartiere. În același an, a fost estimat că 30% din populația urbană trăia într-o situație asemănătoare cu cea de la nivelul cartierelor (55% în Africa Subsahariană). Prin urmare, dacă tendințele actuale se vor menține, o pondere considerabilă a locuitorilor din mediul urban va continua să trăiască în cartiere.

Țintele și indicatorii prioritari ai sindicatelor în cadrul Obiectivului 11

| Țintele de dezvoltare durabilă | Indicatorii de dezvoltare durabilă |
|---|--|
| 11.1 Până în 2030, accesul tuturor la locuințe și servicii de bază adecvate, sigure și la prețuri accesibile și modernizarea cartierelor sărace | 11.1.1 Ponderea populației urbane care locuiește în cartiere sărace, așezări neformale sau locuințe inadecvate |

11.a Suport pentru legăturile economice, sociale și de mediu pozitive între zonele urbane, periurbane și rurale prin consolidarea planificării dezvoltării naționale și regionale

11.b Până în 2020, creșterea substanțială a numărului de orașe și așezări umane, care adoptă și implementează politici integrate și planuri privind incluziunea, utilizarea eficientă a resurselor, atenuarea și adaptarea la schimbările climatice, rezistența la dezastre și care elaborează și implementează managementul holistic al riscului dezastrelor la toate nivelurile, în conformitate cu Cadrul Sendai pentru reducerea riscului de dezastre 2015-2030 Goal

11.c Suport pentru țările mai puțin dezvoltate, inclusiv prin asistență financiară și tehnică, privind construcția clădirilor durabile și rezistente utilizând materiale locale

Unele instrumente și documente relevante pentru Obiectivul 11

Instrumente Drepturile Omului:

- Declarația Universală a Drepturilor Omului

12 RESPONSIBLE
CONSUMPTION
AND PRODUCTION



Obiectivul Global nr. 12

Asigurarea unui model
durabil de producție și
consum



© I.L.O./Marcel Crozet



Obiectivul Global nr. 12

Asigurarea unui model durabil de producție și consum

12.1 Implementarea Cadrului de 10 ani de programe pentru modelele de consum și producție durabile, toate țările luând măsuri, în frunte cu țările dezvoltate, ținând cont de dezvoltarea și capacitățile țărilor în curs de dezvoltare

12.2 Până în 2030, înjumătățirea pe cap de locuitor la nivel mondial a risipei de alimente la nivel de vânzare cu amănuntul și de consum și reducerea pierderilor de alimente de-a lungul lanțurilor de producție și de aprovizionare, inclusiv a pierderilor post-recoltare

12.3 Până în 2020, realizarea managementului ecologic al substanțelor chimice și a tuturor deșeurilor pe parcursul ciclului de viață al acestora, în conformitate cu cadrele convenite la nivel internațional și reducerea semnificativă de eliberare a acestora în aer, apă și sol, cu scopul de a reduce la minimum efectele adverse ale acestora asupra sănătății umane și a mediului

12.4 Până în 2030, reducerea semnificativă a generării de deșeurii, prin prevenire, reducere, reciclare și reutilizare

12.5 Încurajarea companiilor, în special a companiilor mari și transnaționale, să adopte practici durabile și să integreze informațiile privind durabilitatea în ciclul de raportare

12.6 Promovarea practicilor durabile de achiziții publice, în conformitate cu politicile și prioritățile naționale

12.7 Până în 2030, oamenii de pretutindeni trebuie să dețină informații relevante și să fie sensibilizați despre dezvoltarea durabilă și un stil de viață în armonie cu natura

12.a Suport pentru țările în curs de dezvoltare pentru consolidarea capacității științifice și tehnologice ale acestora, pentru a progresa spre modele de consum și producție mai durabile





Obiectivul 12 urmărește asigurarea unor modele de consum și de producție durabile. Astfel, obiectivul urmărește să abordeze probleme cum ar fi gestionarea și utilizarea nesustenabilă a resurselor naturale, gestionarea daunelor produse de mediul înconjurător al substanțelor și produselor chimice și deșeurilor periculoase și necesitatea de a reduce generarea de deșeuri.

Un interes sporit pentru sindicate, în acest scop, îl reprezintă Tinta 12.6 care încearcă "să încurajeze companiile, în special companiile mari și transnaționale, să adopte practici durabile și să integreze informațiile

12.b Elaborarea și implementarea instrumentelor de monitorizare a impactelor dezvoltării durabile asupra turismului durabil, care creează locuri de muncă și promovează cultura și produsele locale

12.c Raționalizarea subvențiilor ineficiente pentru combustibili fosili care încurajează risipa, prin eliminarea distorsiunilor pieței, în conformitate cu circumstanțele naționale, inclusiv prin restructurarea impozitării și eliminarea treptată ale subvențiilor dăunătoare, acolo unde există, pentru a reflecta impactul acestora asupra mediului, luând în considerare pe deplin nevoile specifice și condițiile țărilor în curs de dezvoltare și minimizând impactele negative posibile asupra dezvoltării acestora, într-un mod care-i protejează pe cei săraci și comunitățile afectate

și integrarea informațiilor privind durabilitatea în ciclul de raportare" și Tinta 12.7 care are ca obiectiv "Promovarea practicilor durabile de achiziții publice, în conformitate cu politicile și prioritățile naționale".

Informațiile de bază privind cele menționate sunt limitate, însă Conferința Internațională a Muncii a OIM a adoptat în 2007 o rezoluție privind "**Promovarea întreprinderilor durabile**", care stabilește criterii detaliate privind promovarea întreprinderilor durabile și a rolului constituenților OIM. Unele dintre elementele-cheie ale acestor criterii sunt următoarele:

În ceea ce privește crearea unui mediu favorabil pentru întreprinderile durabile, politicile propuse s-au referit la: pacea și stabilitatea politică; buna guvernare; dialogul social; respectarea drepturilor universale ale omului și a standardelor internaționale de muncă. Cultura antreprenorială; politica macroeconomică solidă și stabilă și o bună gestionare a activității economice; comerțul și integrarea economică durabilă; cadrul legal și de reglementare permisiv; supremația legii și garantarea apărării drepturilor de proprietate; competiție corectă; acces la infrastructura fizică; tehnologii de informare și comunicare; educație, formarea profesională și învățare pe tot parcursul vieții; justiție socială și incluziune socială; protecție socială adecvată și gestionarea responsabilă a mediului.

În ceea ce privește practicile responsabile și durabile la nivel de întreprindere, s-a convenit asupra următoarelor domenii de politici: dialog social și bune relații industriale; dezvoltarea resurselor umane; condiții de muncă; productivitate, salarii și beneficii comune; responsabilitatea socială a întreprinderilor; guvernarea corporativă și practicile antreprenoriale.



Cu privire la problema specifică a tipurilor de producție și de consum, rezoluția stipula că guvernele joacă un rol important în implementarea politicilor de încurajare a unor sisteme de producție alimentară durabile.

În mod similar, în ceea ce privește practicile de achiziții publice, rezoluția solicită promovarea achizițiilor publice, a împrumuturilor și a investițiilor responsabile din punct de vedere social și ecologic, inclusiv la nivel bilateral și multilateral. Aceste politici trebuie să consolideze o cultură a respectării drepturilor lucrătorilor prin stabilirea unui exemplu solid, precum și prin promovarea unor practici ecologice solide. Guvernele au fost somate, ulterior, să folosească stimulentele și reglementările fiscale,

inclusiv procedurile de achiziții publice, pentru promovarea modelelor de consum și de producție compatibile cu cerințele dezvoltării durabile. În plus, au fost încurajate și soluțiile private de piață, cum ar fi utilizarea criteriilor de mediu în analiza riscului de credit sau a performanței investițiilor.

Prin urmare, aceste politici, în tandem cu politicile de tranziție (abordate în cadrul Obiectivului 13) trebuie să constituie baza angajamentului sindical în ceea ce privește promovarea modelelor durabile de consum și producție prin promovarea întreprinderilor durabile.

Țintele și indicatorii prioritari ai sindicatelor în cadrul Obiectivului 12

| Țintele de dezvoltare durabilă | Indicatorii de dezvoltare durabilă |
|--|---|
| 12.6 Încurajarea companiilor, în special a companiilor mari și transnaționale să adopte practici durabile și să integreze informațiile privind durabilitatea în ciclul de raportare | 12.6.1 Numărul companiilor care publică rapoarte de durabilitate |
| 12.7 Promovarea practicilor durabile de achiziții publice, în conformitate cu politicile și prioritățile naționale | 12.7.1 Numărul țărilor care implementează politici durabile de achiziții publice și planuri de acțiune |

Unele instrumente și documente relevante pentru Obiectivul 12

OIM:

- Declarația tripartită de principii a OIM privind întreprinderile multinaționale și politica socială (Declarația MNE)
- Convenția nr. 94/1949 referitoare la clauzele privind condițiile de muncă (contractele publice)

- Concluzii privind promovarea întreprinderilor sustenabile, Conferința Internațională a Muncii, 2007

INSTRUMENTELE CARE GARANTEAZĂ DREPTURILE OMULUI:

- Principiile directe ale Națiunilor Unite cu privire la mediul de afaceri și drepturile omului

13 CLIMATE
ACTION



Obiectivul Global nr. 13

Adoptarea de măsuri urgente pentru
combaterea schimbărilor climatice și
impactul lor



© Roshan himaya



Obiectivul Global nr. 13

Adoptarea de măsuri urgente
pentru combaterea
schimbărilor climatice și
impactul lor¹

¹ Recunoscând că Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice reprezintă forul internațional principal interguvernamental pentru negocierea răspunsului global la schimbările climatice.

13.1 Consolidarea rezistenței și capacității de adaptare la riscurile legate de climă și dezastrelor naturale în toate țările

13.2 Integrarea/transpunerea măsurilor privind schimbările climatice în politicile, strategiile și planurile naționale

13.3 Îmbunătățirea educației, sensibilizării și capacităților umane și instituționale privind atenuarea schimbărilor climatice, adaptarea, reducerea impactului și avertizarea timpurie

3.a Implementarea angajamentului asumat de către părțile țări-dezvoltate la Convenția-cadru a Națiunilor Unite despre schimbările climatice, având obiectivul de mobilizare în comun a 100 miliarde \$ anual până în 2020, din toate sursele, pentru a răspunde nevoilor țărilor în curs de dezvoltare, în contextul acțiunilor semnificative de atenuare și transparenței de implementare și operaționalizării complete a Fondului verde pentru climă, prin valorificarea acestuia cât mai curând posibil

13.b Promovarea mecanismelor de creștere a capacităților pentru planificare și managementul eficient legate de schimbările climatice în țările cel mai puțin dezvoltate și micile state insulare în curs de dezvoltare, inclusiv cu accent pe femei, tineri și comunitățile locale și marginalizate





Obiectivul 13 urmărește să abordeze una dintre provocările contemporane care amenință să submineze eforturile de dezvoltare și existența noastră umană - schimbările climatice.

Obiectivul solicită măsuri urgente de combatere a schimbărilor climatice și a impactelor acestora. Cadrul ODD definește detaliile acțiunilor care trebuie întreprinse în acest sens la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, care constituie principalul forum internațional, interguvernamental pentru negocierea răspunsului global la schimbările climatice.

Prin natura sa, provocarea schimbărilor climatice se referă la toate țările și necesită o acțiune internațională concertată, în vederea combaterii acesteia. Prin urmare, semnarea Acordului de la Paris din aprilie 2016, în cadrul căruia comunitatea internațională a convenit asupra acțiunilor de combatere a schimbărilor climatice și a eforturilor pentru o lume mai durabilă prin:

- Menținerea/limitarea creșterii temperaturii globale cu mult sub 2 °C peste nivelurile preindustriale și de continuare a eforturilor de menținere a acestei creșteri la 1,5 °C peste nivelurile preindustriale;
- Consolidarea capacității țărilor de a se adapta la efectele nocive ale schimbărilor climatice și de a favoriza rezistența climatică și emisiile reduse de gaze cu efect de seră;
- Efectuarea fluxurilor financiare în concordanță cu dezvoltare bazată pe emisii scăzute de gaze cu efect de seră și rezistență la schimbările climatice.

De asemenea, Acordul de la Paris în domeniul schimbărilor climatice prevede, în preambul, că trebuie luate în considerare "imperativele unei tranziții juste a forței de muncă și ale creării unor locuri de muncă decente și de calitate, în conformitate cu prioritățile de dezvoltare definite la nivel național".

² ILO, Guidelines for a just transition towards environmentally sustainable economies and societies for all, Geneva, 2015/ OIM, e pentru o tranziție justă către economii și societăți durabile din punct de vedere ecologic pentru toți, Geneva, 2015

care ar trebui să ghideze tranziția către o lume mai durabilă. Acestea includ următoarele:

- Consensul social solid privind obiectivul și căile spre durabilitate este fundamental. Dialogul social trebuie să facă parte integrantă din cadrul instituțional pentru elaborarea și punerea în aplicare a politicilor la toate nivelurile.
- Politicile trebuie să respecte, să promoveze și să realizeze principiile privind drepturile fundamentale și drepturile la locul de muncă.
- Politicile și programele trebuie să țină cont de proporția consolidată a dimensiunii de gen ...
- Politicile coerente în cadrul portofoliilor economice, de mediu, sociale, educaționale/formare profesională și muncă trebuie să ofere un mediu favorabil ...
- Aceste politici coerente trebuie să ofere, la fel, un cadru de tranziție echitabil pentru toți, pentru a promova crearea unui număr mai mare de locuri noi de muncă decentă
- Nu există "o soluție universală pentru toate țările". Politicile și programele trebuie să fie elaborate în conformitate cu condițiile specifice ale țărilor
- În procesul de implementare a strategiilor de dezvoltare durabilă, promovarea cooperării internaționale între țări este importantă. În continuare, Orientările stabilesc politicile care trebuie urmărite în domenii-cheie de politică pentru a asigura o tranziție justă. Aceste domenii de politică acoperă: coerența politicilor și aranjamentele instituționale pentru o tranziție justă pentru toți; dialogul social și politicile tripartismului; politicile macroeconomice și de creștere; politicile privind întreprinderile; politicile de dezvoltare a competențelor; politicile privind securitatea și sănătatea în muncă; politicile de protecție socială și politicile active de ocupare a forței de muncă³.

³ Ibid (Pentru detalii privind propunerile de politici, consultați Ghidul OIM privind tranziția justă)



Prin urmare, sindicatele trebuie să asigure, printre altele, că:

- Contribuțiile naționale sînt cuprinzătoare și includ aspecte legate de munca decentă și de tranziția justă.
- Includerea contribuțiilor naționale în strategiile naționale de dezvoltare durabilă ale țării dvs., în conformitate cu măsurile ulterioare ale Agendei 2030.
- Elaborarea corectă a ciclurilor de evaluare a performanțelor pentru o perioadă de cinci ani convenite la Paris, în care contribuțiile naționale sînt măsurate în funcție de responsabilitățile și capacitățile fiecărei țări și în care societatea civilă contribuie la aceste evaluări creînd credibilitatea sistemului.
- Sînt realizate standarde clare pentru măsurarea progresului și raportarea asigurării promisiunilor.

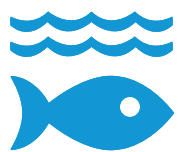
Angajarea, în continuare, în intensificarea mobilizării finanțării internaționale a combaterii schimbărilor climatice, ca parte a obiectivului colectiv al țărilor dezvoltate de a mobiliza în comun 100 de miliarde USD pe an, pînă în 2020 și consolidarea acestei sume pentru a ajunge la noi angajamente mai ambițioase este esențială pentru sprijinirea țărilor în curs de dezvoltare în procesul de realizare a obiectivelor lor de dezvoltare.

- Sînt mobilizate fonduri doar pentru finanțarea măsurilor de tranziție la nivel național, sectorial și regional.
- Transferul de tehnologie și cunoaștere devine o realitate. Sprijinirea cercetării și inovării în țările în curs de dezvoltare, solicitînd creșterea substanțială a cheltuielilor totale în materie de cercetare și dezvoltare este necesar pentru a asigura proprietatea și adecvarea inovațiilor, precum și pentru a preveni noi forme de dependență.

Țintele și indicatorii prioritari ai sindicatelor în cadrul Obiectivului 13

| Ținte | Indicatori |
|---|--|
| 13.2 Integrarea/transpunerea măsurilor privind schimbările climatice în politicile, strategiile și planurile naționale | 13.2.1 Numărul țărilor care au comunicat, în mod oficial, stabilirea unor strategii integrate privind emisiile reduse de carbon, rezistența la schimbările climatice, reducerea riscului dezastrilor (ex. proces național de adaptare a planului, politici și măsuri naționale pentru a promova tranziția către substanțe și tehnologii ecologic prietenoase) |
| 13.b Promovarea mecanismelor de creștere a capacităților pentru planificarea și managementul eficient legate de schimbările climatice în țările cel mai puțin dezvoltate și micile state insulare în curs de dezvoltare, inclusiv cu accent pe femei, tineri și comunitățile locale și marginalizate | 13.b.1 Numărul țărilor mai puțin dezvoltate și a statelor insulare mici în curs de dezvoltare, care primesc suport specializat pentru mecanismele de creștere a capacităților pentru planificarea eficientă și managementul legate de schimbările climatice, inclusiv cu accent pe femei, tineri, comunități locale și marginalizate |

14 LIFE
BELOW WATER



Obiectivul Global nr. 14

Conservarea și utilizarea durabilă a oceanelor, mărilor și a resurselor marine pentru o dezvoltare sustenabilă



© Stan Parsons



Obiectivul Global nr. 14

Conservarea și utilizarea durabilă a oceanelor, mărilor și a resurselor marine pentru o dezvoltare sustenabilă

14.1. Până în 2025, prevenirea și reducerea semnificativă a poluării marine de toate tipurile, în special în urma activităților terestre, inclusiv resturi marine și poluarea cu nutrienți

14.3. Minimizarea și abordarea impactelor acidificării oceanelor, inclusiv prin cooperare științifică sporită la toate nivelurile

14.4. Până în 2020, reglementarea eficientă a recoltării și eliminarea pescuitului excesiv, ilegal, nedeclarat și nereglementat și a practicilor de pescuit distructive și implementarea planurilor de management bazate pe știință, pentru a restabili stocurile de pește în cel mai scurt timp posibil, cel puțin la nivelurile care generează un randament maxim durabil, după cum este determinat de caracteristicile biologice ale acestora

14.5 Până în 2020, conservarea a cel puțin 10 la sută din zonele de coastă și marine, în conformitate cu legislația națională și internațională și în baza celor mai bune informații științifice disponibile

14.6 Până în 2020, interzicerea anumitor forme de subvenții pentru pescuit, care contribuie la capacitatea excedentară și pescuitul excesiv, eliminarea subvențiilor care contribuie la pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat și abținerea de la introducerea unor subvenții noi de acest tip, recunoscând că tratamentul adecvat și eficient, special și diferențiat pentru țările cele mai puțin dezvoltate trebuie să constituie o parte integrantă a procesului de negociere a subvențiilor pentru pescuit al Organizației Mondiale a Comerțului¹

¹ Luând în considerare negocierile în curs de desfășurare ale Organizației Mondiale a Comerțului, Agenda de Dezvoltare Doha și mandatul ministerial de la Hong Kong.



Obiectivul 14 urmărește conservarea și durabilitatea utilizării oceanelor, mărilor și resurselor maritime pentru dezvoltare durabilă. Aceasta include acțiuni de reducere a poluării marine, gestionarea și protejarea ecosistemelor marine și de coastă, abordarea impactului acidifierii oceanelor, combaterea pescuitului excesiv și a capacității de pescuit excesiv și interzicerea anumitor forme de subvenții pentru pescuit.

O atenție deosebită pentru sindicate este îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă ale navigatorilor și ale pescarilor mici. Întrucât pescuitul contribuie semnificativ la securitatea alimentară la nivel mondial, bunăstarea navigatorilor și a pescarilor artizani

este crucială. Una dintre problemele majore cu care se confruntă omenirea este degradarea habitatelor de pește și pescuitul excesiv, ceea ce reduce biodiversitatea și stocurile de pește, în special cele care sînt accesibile pescarilor artizani la scară mică. Potrivit ONU¹, pe baza unei evaluări a stocurilor de pește, ponderea stocurilor de pești marini din lume în cadrul nivelului biologic durabil a scăzut de la 90% în 1974 la 69% în 2013. Această tendință nu a avut doar consecințe negative asupra mijloacelor de existență ale pescarilor de scară mică, ci și pentru pescuitul durabil.

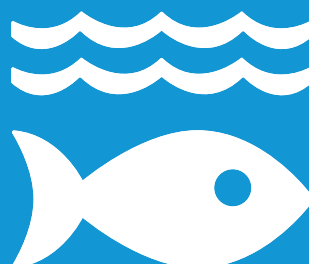
¹ ONU, op. cit., pp.18-19

14.1 Pînă în 2030, creșterea beneficiilor economice pentru statele insulare mici și țările cel mai puțin dezvoltate, din utilizarea durabilă a resurselor marine, inclusiv prin gestionarea durabilă a pescuitului, acvaculturii și turismului

14.a Sporirea cunoștințelor științifice, dezvoltarea capacităților de cercetare și de transfer a tehnologiei marine, luînd în considerare Criteriile și orientările comisiei oceanografice interguvernamentale privind transferul de tehnologie marină, în scopul de a îmbunătăți sănătatea oceanelor și pentru a spori contribuția biodiversității marine la dezvoltarea țărilor în curs de dezvoltare, în special ale statelor insulare mici și ale țărilor cel mai puțin dezvoltate

14.b Asigurarea accesului pentru pescarii artizani de scară mică la resursele și piețele marine

14.c Sporirea conservării și utilizării durabile a oceanelor și a resurselor acestora prin punerea în aplicare a dreptului internațional, după cum este reflectat în Convenția Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării, care asigură cadrul legal pentru conservarea și utilizarea durabilă a oceanelor și a resurselor acestora, după cum este menționat la punctul 158 din "Viitorul pe care îl dorim"



15 LIFE
ON LAND



Obiectivul Global nr. 15

Protejarea, revigorarea și promovarea utilizării sustenabile a ecosistemelor terestre, managementul sustenabil al pădurilor, combaterea deșertificării și stoparea degradării pământurilor și protejarea biodiversității



© Orcas Senior Center



Obiectivul Global nr. 15

Protejarea, revigorarea și promovarea utilizării sustenabile a ecosistemelor terestre, managementul sustenabil al pădurilor, combaterea deșertificării și stoparea degradării pământurilor și protejarea biodiversității

Obiectivul 15: Protejarea, revigorarea și promovarea utilizării sustenabile a ecosistemelor terestre, managementul sustenabil al pădurilor, combaterea deșertificării și stoparea degradării pământurilor și protejarea biodiversității

15.1 Până în 2020, asigurarea conservării, restabilirii și utilizării durabile a ecosistemelor de apă dulce terestre și interioare și a serviciilor acestora, în special păduri, mlaștini, munți și terenuri aride, în conformitate cu obligațiile prevăzute de acordurile internaționale

15.2 Până în 2020, promovarea implementării managementului durabil al tuturor tipurilor de păduri, stoparea defrișării, restabilirea pădurilor degradate și creșterea semnificativă a împăduririi și reîmpăduririi la nivel mondial

15.3 Până în 2030, combaterea deșertificării, restaurarea terenurilor și solurilor degradate, inclusiv a terenurilor afectate de deșertificare, secetă și inundații și eforturi pentru o lume neutră din punct de vedere a degradării terenurilor

15.4 Până în 2030, asigurarea conservării ecosistemelor montane, inclusiv a biodiversității acestora, în scopul de a spori capacitatea acestora de a oferi beneficii ce sînt esențiale pentru dezvoltare durabilă

15.5 Măsuri urgente și semnificative pentru a reduce degradarea habitatelor naturale, a stopa pierderea biodiversității și, pînă în 2020, a proteja și preveni extincția speciilor amenințate

15.6 Promovarea distribuirii corecte și echitabile a beneficiilor care rezultă din utilizarea resurselor genetice și promovarea accesului corespunzător la aceste resurse, după cum este convenit la nivel internațional



Obiectivul 15 este un obiectiv holistic, care urmărește protejarea, restabilirea și promovarea utilizării durabile a ecosistemelor terestre, gestionarea durabilă a pădurilor, oprirea defrișării, stoparea și refacerea terenurilor degradate, stoparea pierderilor biodiversității.

O primă preocupare pentru sindicate în cadrul acestui obiectiv sînt condițiile de muncă ale persoanelor angajate în domeniul forestier. Potrivit OIM, la nivel mondial, în sectorul forestier sînt angajați oficial circa un milion de muncitori. Șaizeci la sută dintre acești lucrători se află în zece țări, și anume China, SUA, Brazilia, Federația Rusă, India, Japonia, Germania, Indonezia, Italia și Malaezia.

Cu toate acestea, acest sector este, de asemenea, caracterizat prin rate ridicate ale informalității, care sînt consolidate de extinderea suprafețelor de exploatare forestieră ilegală. Silvicultura, în general, și exploatarea forestieră, în special, sînt domenii periculoase. Astfel, lucrătorii, în special cei aflați în relații de muncă informale se confruntă cu probleme critice pentru sănătatea și siguranța acestora.

Un alt domeniu prioritar în care sindicatele ar putea aduce valoare adăugată pentru realizarea acestui obiectiv este asistența oficială pentru dezvoltare. Pentru a atinge acest obiectiv - de exemplu, pentru a-și gestiona durabil pădurile, a promova biodiversitatea și a combate deșertificarea, țările mai puțin dezvoltate au nevoie de această asistență.

15.7 Măsuri urgente pentru a pune capăt braconajului și traficului de specii protejate ale florei și faunei și abordarea cererii și ofertei de produse de specii sălbatice ilegale

15.8 Pînă în 2020, introducerea măsurilor pentru a preveni și a reduce considerabil impactul speciilor alogene invazive asupra ecosistemelor terestre și acvatice și pentru a controla și eradica speciile prioritare

15.9 Pînă în 2020, integrarea valorilor biodiversității și ecosistemelor în planificarea națională și locală, procesele de dezvoltare, strategii și bilanțurile de reducere a sărăciei

15.a Mobilizarea și creșterea semnificativă a resurselor financiare din toate sursele pentru conservarea și utilizarea durabilă a biodiversității și ecosistemelor

15.b Mobilizarea resurselor semnificative din toate sursele și la toate nivelurile pentru a subvenționa gestionarea durabilă a pădurilor și a furniza stimulente adecvate țărilor în curs de dezvoltare pentru a promova o astfel de gestionare, inclusiv pentru conservare și reîmpădurire

15.c Consolidarea suportului global pentru eforturile de combatere a braconajului și traficului de specii protejate, inclusiv prin creșterea capacității comunităților locale de a valorifica oportunitățile durabile de trai



16 PEACE, JUSTICE
AND STRONG
INSTITUTIONS



Obiectivul Global nr.16

Promovarea societăților pașnice și incluzive pentru dezvoltare durabilă, asigurarea accesului la justiție pentru toți și crearea instituțiilor eficiente, responsabile și incluzive la toate nivelurile





Obiectivul Global nr.16

Promovarea societăților pașnice și incluzive pentru dezvoltare durabilă, asigurarea accesului la justiție pentru toți și crearea instituțiilor responsabile și incluzive la toate nivelurile

16.1 Reducerea semnificativă a tuturor formelor de violență și a ratelor de deces conexe pretutindeni

16.2 Stoparea abuzului, exploatării, traficului și a tuturor formelor de violență și tortură împotriva copiilor

16.3 Promovarea statului de drept la nivel național și internațional și asigurarea accesului egal la justiție pentru toți

16.4 Până în 2030, reducerea semnificativă a fluxurilor ilicite de armament și financiare, consolidarea recuperării și returnării bunurilor furate și combaterea tuturor formelor de crimă organizată

16.5 Reducerea semnificativă a corupției și dării de mită în toate formele sale

16.6 Dezvoltarea instituțiilor eficiente, responsabile și transparente la toate nivelurile

16.7 Asigurarea procesului decizional receptiv, incluziv, participativ și reprezentativ la toate nivelurile

16.8 Extinderea și consolidarea participării țărilor în curs de dezvoltare în instituțiile de guvernare la nivel mondial

16.9 Până în 2030, a oferi identitate juridică pentru toți, inclusiv înregistrarea nașterii





Obiectivul 16 este obiectivul de guvernare al ODD-urilor. Acesta nu doar reiterează abordarea bazată pe drepturi în raport cu ODD-urile, ci și faptul că statul de drept, respectarea drepturilor și instituțiile eficiente sînt esențiale pentru realizarea Agendei 2030. Obiectivul urmărește promovarea societăților pașnice și incluzive pentru dezvoltare durabilă, asigurarea accesului la justiție pentru toți și crearea instituțiilor eficiente, responsabile și incluzive la toate nivelurile.

O serie de tendințe din țintele prioritare ale Obiectivului 16 au fost discutate în cadrul altor obiective. Se are în vedere traficul de ființe umane (vedeți obiectivul 8) și legile și politicile nediscriminatorii (vedeți Obiectivele 5 și 10). Obiectivele asociate/țintele vizînd promovarea statului de drept și garantarea unor instituții responsabile

16.a Consolidarea instituțiilor naționale relevante, inclusiv prin cooperare internațională, pentru dezvoltarea capacităților la toate nivelurile, îndeosebi în țările în curs de dezvoltare, în vederea prevenirii violenței și a combaterii terorismului și a criminalității

16.b Promovarea și aplicarea legilor și politicilor nediscriminatorii pentru dezvoltare durabilă

eficiente și transparente au, de asemenea, o importanță deosebită pentru sindicate, deoarece se confruntă frecvent cu încălcări ale drepturilor lucrătorilor.

În ceea ce privește **Ținta 16.8**, privind incluziunea sistemului internațional, rapoartele ONU 1 relevă că în timp ce țările în curs de dezvoltare reprezintă 63% din drepturile de vot ale Băncii Africane de Dezvoltare, acestea constituie 35% din Fondul Monetar Internațional și 38% din Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare a Băncii Mondiale. Deci, mai sînt multe de întreprins pentru a consolida participarea țărilor în curs de dezvoltare în instituțiile economice, sociale și politice ale guvernării globale.

Participarea efectivă a sindicatelor la negocieri colective, la dialogul social, în general, precum și la elaborarea politicilor naționale de dezvoltare este esențială pentru a garanta că lucrătorii și alte grupuri discriminate și vulnerabile sînt reprezentate la luarea deciziilor.

În acest sens, ținta 16.7 este deosebit de importantă, deoarece urmărește să asigure un proces decizional receptiv, incluziv, participativ și reprezentativ la toate nivelurile. Acesta este, prin urmare, un obiectiv important pentru a promova negocierile colective și dialogul social, în general.

Potrivit OIM^{1 2}, mecanisme naționale tripartite pentru dialog social există în aproximativ 80% din toate statele membre ale OIM. Cu toate acestea, funcționarea eficientă a acestor instituții variază pe tot globul pămîntesc. Tendințele actuale relevă o deteriorare a mecanismelor de negociere colectivă ca urmare a unor factori cum ar fi creșterea concurenței la nivel mondial, reforma legislației muncii și politicile de austeritate. De asemenea, mecanismele de dialog social se confruntă cu o serie de provocări, cum ar fi complexitatea ascendentă a aranjamentelor contractuale, apariția unor forme atipice de muncă și persistența informalității.

¹ UN, op. cit., p. 21

² ILO, Social dialogue, Recurrent discussion under the ILO Declaration on Social Justice for a Fair Globalization, International Labour Conference, Report VI, 102nd Session, 2013



Rezultatul acestei tendințe este că negocierea colectivă acoperă mai puțin de 20 la sută din salariați în aproximativ 60% din toate statele membre ale OIM. Negocierile colective la nivel sectorial și național par să piardă terenul în fața negocierilor la nivel de întreprindere. Chiar dacă Confederațiile Sindicale Mondiale au încheiat acorduri-cadru internaționale cu companii multinaționale, dialogul social transfrontalier este, deocamdată, fragil. Cu toate acestea, această tendință de deteriorare a dialogului social este însoțită de eforturi de consolidare a mecanismelor de dialog social într-o serie de țări în curs de dezvoltare. Prin urmare, **sindicatul trebuie să consolideze dialogul social, în special prin creșterea gradului de acoperire și a domeniului de aplicare a negocierilor colective, un indicator al progresului în direcția realizării țintei obiectivului aferent guvernării.**

Ținta 16.10, care urmărește să asigure accesul public la informații și protecția libertăților fundamentale, trebuie să constituie o prioritate cheie a sindicatelor. Exercițarea libertăților fundamentale este protejată de Declarația Universală a Drepturilor Omului și de Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice. Aceste drepturi fundamentale includ dreptul la libertate și la siguranța persoanei, libertatea de opinie și exprimare, libertatea de asociere, libertatea de întrunire și dreptul în deplină egalitate de a fi audiat/ă în mod echitabil și public de către un tribunal independent și imparțial.

Articolul 22 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice stipulează că *“Orice persoană are dreptul la libertatea de întrunire pașnică și la libertatea de asociere, inclusiv dreptul de a constitui cu alții sindicate și de a se afilia la sindicate pentru apărarea intereselor sale.”* Potrivit Rezumatului OIM privind deciziile și principiile libertății de asociere, *“o mișcare sindicală cu adevărat liberă și independentă se poate dezvolta doar în societatea în care sînt respectate drepturile fundamentale ale omului.”* Astfel, libertatea de asociere și drepturile sindicale constituie libertăți fundamentale.

Cu toate acestea, cazurile aduse în fața Comisiei OIM pentru libertatea de asociere și rapoartele succesive ale Comitetului de experți pentru aplicarea convențiilor și recomandărilor din cadrul OIM demonstrează încălcări generale ale drepturilor fundamentale ale lucrătorilor și ale sindicatelor. Acestea variază de la actele de discriminare împotriva sindicaliștilor pînă la încălcări ale drepturilor omului și ale libertăților civile, inclusiv detențiile arbitrare, disparițiile forțate, tortura și asasinarea sindicaliștilor. Prin urmare, ținta 16.10 reprezintă un obiectiv important pentru sindicate pentru a asigura respectarea libertății de asociere și libertății de exprimare pentru toți.



Țintele și indicatorii prioritari ai sindicatelor în cadrul Obiectivului 16

| Ținte | Indicatori |
|--|--|
| 16.2 Stoparea abuzului, exploatării, traficului și a tuturor formelor de violență și tortură a copiilor | 16.2.2 Numărul victimelor traficului de ființe umane la 100.000 de persoane, pe sexe, grupe de vîrstă și formă de exploatare |
| 16.3 Promovarea statului de drept la nivel național și internațional și asigurarea accesului egal la justiție pentru toți | 16.3.1 Ponderea victimelor violenței în ultimele 12 luni care au raportat victimizarea la autoritățile competente sau alte mecanisme de soluționare a conflictelor recunoscute oficial (denumit și rata de raportare a criminalității) 16.3.2 Deținuți necondamnați ca pondere din totalul deținuților din închisoare |
| 16.6 Dezvoltarea instituțiilor eficiente, responsabile și transparente la toate nivelurile | 16.6.1 Cheltuielile guvernamentale primare ca pondere din bugetul inițial aprobat, dezagregate pe sectoare (sau prin coduri bugetare sau similare) 16.6.2 Ponderea populației mulțumită de ultima lor experiență în domeniul serviciilor publice |
| 16.7 Asigurarea procesului decizional receptiv, incluziv, participativ și reprezentativ la toate nivelurile | 16.7.1 Ponderea funcțiilor (pe grupe de vîrstă, sexe, persoane cu dizabilități și grupuri de populație) în instituțiile publice (legislative naționale și locale, servicii publice și judecătoria), în raport cu distribuțiile naționale 16.7.2 Ponderea populației care consideră că procesul de luare a deciziilor este incluziv și receptiv, dezagregată după sex, vîrstă, dizabilitate și grup de populație |
| 16.8 Extinderea și consolidarea participării țărilor în curs de dezvoltare în instituțiile de guvernare globală | 16.8.1 Ponderea membrilor și drepturilor de vot ale țărilor în curs de dezvoltare în cadrul organizațiilor internaționale |
| 16.10 Asigurarea accesului public la informații și protejarea libertăților fundamentale, în conformitate cu legislația națională și acordurile internaționale | 16.10.1 Numărul de cazuri verificate de ucidere, răpire, dispariție forțată, detenție arbitrară și tortură a jurnaliștilor, a personalului mass-media asociat, sindicaliştilor și susținătorilor drepturilor omului, în ultimele 12 luni |
| 16.b Promovarea și aplicarea legilor și politicilor nediscriminatorii pentru dezvoltare durabilă | 16.b.1 Ponderea populației care raportează despre faptul că au fost personal discriminați sau hărțuiți în ultimele 12 luni, pe baza unui criteriu interzis de discriminare, în conformitate cu legislația internațională privind drepturile omului, dezagregate în funcție de grupuri de vîrstă și sexe |



Unele instrumente și documente relevante pentru Obiectivul 16

OIM:

- Convenția nr. 87/1948 privind libertatea sindicală și apărarea dreptului sindical
- Convenția nr. 98/1949 privind aplicarea principiilor dreptului de organizare și negociere colectivă
- Convenția nr. 144/1976 privind consultările tripartite (standardele internaționale ale muncii)
- Convenția nr. 81/1947 privind inspecția muncii în industrie și comerț
- Convenția nr. 122/1964 privind politica de ocupare a forței de muncă
- Convenția nr. 129/1969 privind inspecția muncii în agricultură
- Convenția nr. 182/1999 privind interzicerea celor mai grave forme ale muncii copiilor

INSTRUMENTELE CARE GARANTEAZĂ DREPTURILE OMULUI:

- Declarația Universală a Drepturilor Omului
- Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale
- Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice
- Convenția internațională cu privire la drepturile copilului
- Convenția împotriva torturii și altor pedepse și tratamente cu cruzime, inumane sau degradante
- Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate
- Convenția internațională privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială
- Convenția internațională privind protecția tuturor persoanelor împotriva dispariției forțate
- Declarația privind eliminarea violenței împotriva femeilor

17 PARTNERSHIPS
FOR THE GOALS



Obiectivul Global nr.17

Consolidarea mijloacelor de implementare și revitalizare a Parteneriatului Global pentru Dezvoltare Durabilă



© UNC PHOTO



Obiectivul Global nr.17

Consolidarea mijloacelor de implementare și revitalizare a Parteneriatului Global pentru Dezvoltare Durabilă

Finanțe

17.1 Consolidarea mobilizării resurselor interne, inclusiv prin suportul internațional pentru țările în curs de dezvoltare, pentru a îmbunătăți capacitatea de impozitare internă și colectarea altor taxe

17.2 Țările dezvoltate vor implementa deplin Angajamentele oficiale de asistență pentru dezvoltare, inclusiv angajamentul mai multor țări dezvoltate de a atinge ținta de 0,7 la sută din venitul național brut pentru asistența oficială pentru dezvoltare (ODA/ GNI) pentru țările în curs de dezvoltare și între 0.15 și 0.20 la sută din ODA/GNI pentru țările cele mai puțin dezvoltate; Furnizorii ODA sînt încurajați să ia în considerare stabilirea unui obiectiv de a asigura, cel puțin, 0.20 la sută din ODA/GNI pentru țările cele mai puțin dezvoltate

17.3 Mobilizarea resurselor financiare suplimentare pentru țările în curs de dezvoltare din surse multiple

17.4 Asistența pentru țările în curs de dezvoltare în atingerea sustenabilității datoriiilor pe termen lung prin intermediul unor politici coordonate, care vizează stimularea finanțării datoriiilor, reducerea datoriiilor și restructurarea datoriiilor, după caz, și abordarea datoriei externe a țărilor sărace puternic îndatorate, pentru a reduce povara datoriei

17.5 Adoptarea și implementarea regimurilor de promovare a investițiilor pentru țările cel mai puțin dezvoltate

Tehnologie

17.6 Consolidarea cooperării nord-sud, sud-sud și triunghiulare regionale și internaționale și accesului la știință, tehnologie și inovații și îmbunătățirea schimbului de cunoștințele în condiții agreeate de comun acord, inclusiv printr-o mai bună coordonare între mecanismele existente, în special la nivelul Organizației Națiunilor Unite, și printr-un mecanim global de facilitare a tehnologiei

17.7 Promovarea dezvoltării, transferului, diseminării și difuzării tehnologiilor prietenoase cu mediul pentru țările în curs de dezvoltare în condiții favorabile, inclusiv în termeni de concesiunie și preferențiali, în condiții agreeate de comun acord



Consolidarea capacităților

17.9 Consolidarea suportului internațional pentru implementarea eficientă și ținută a activităților de consolidare a capacităților în țările în curs de dezvoltare pentru a sprijini planurile naționale în implementarea Obiectivelor de Dezvoltare Durabilă, inclusiv prin cooperarea nord-sud, sud-sud și triunghiulară

Comerț

17.10 Promovarea sistemului de comerț multilateral universal, bazat pe reguli, deschis, nediscriminatoriu și echitabil în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului, inclusiv prin încheierea negocierilor în cadrul Agendei de dezvoltare de la Doha

17.11 Creșterea semnificativă a exporturilor țărilor în curs de dezvoltare, în special în vederea dublării cotei exporturilor la nivel mondial pentru țările cel mai puțin dezvoltate până în 2020

17.12 Implementarea, în timp util, a accesului pe piață fără taxe vamale și fără cote pe o bază durabilă pentru toate țările cele mai puțin dezvoltate, în concordanță cu deciziile Organizației Mondiale a Comerțului, inclusiv prin asigurarea faptului că normele preferențiale de origine aplicabile importurilor din țările cel mai puțin dezvoltate sînt transparente și simple, și contribuie la facilitarea accesului la piață

Probleme sistemic

Coerența politică și instituțională

17.13 Sporirea stabilității macroeconomice globale, inclusiv prin coordonarea politicilor și coerența politicilor

17.14 Sporirea coerenței politicilor pentru dezvoltare durabilă

17.15 Respectarea spațiului politic și conducerii fiecărei țări în a stabili și implementa politicile de eradicare a sărăciei și dezvoltare durabilă

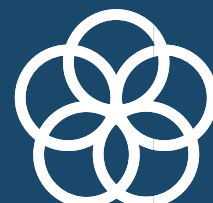
Parteneriate cu părți interesate multiple

17.16 Sporirea Parteneriatului global pentru dezvoltare durabilă, completat de parteneriate cu părți interesate multiple care mobilizează și distribuie cunoștințe, expertize, tehnologii și resurse financiare, pentru a sprijini realizarea Obiectivelor de Dezvoltare Durabilă în toate țările, în special în țările în curs de dezvoltare

Date, monitorizare și responsabilitate

17.18 Pînă în 2020, fortificarea suportului de consolidare a capacităților pentru țările în curs de dezvoltare, inclusiv pentru țările cele mai puțin dezvoltate și statele insulare mici în curs de dezvoltare, pentru a crește în mod semnificativ disponibilitatea datelor calitative, în timp util și fiabile, dezagregate după venit, sexe, vîrstă, rasă, etnie, statut migrațional, dizabilități, localizare geografică și alte caracteristici relevante în contexte naționale

17.19 Pînă în 2030, în baza inițiativelor existente dezvoltarea măsurătorilor progresului privind dezvoltarea durabilă care completează Produsul Intern Brut, și oferă suport pentru dezvoltarea capacităților statistice în țările în curs de dezvoltare



Participarea sindicatelor în cadrul ODD-urilor la nivel național





Ghid de parcurs pentru sindicate privind angajarea în procesul de implementare a ODD-urilor la nivel național

Adoptarea Obiectivelor de Dezvoltare Durabilă prezintă oportunități și provocări pentru sindicate. În conformitate cu Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă, monitorizarea și revizuirea agendei vor avea loc la nivel național, regional și mondial. Totuși, nivelul-cheie pentru implementarea ODD-urilor va fi cel național. Toate țările sînt încurajate să elaboreze, cît mai curînd posibil, răspunsuri ambițioase la nivel național privind implementarea acestei agende la nivel mondial. În conformitate cu principiile de follow-up și revizuire, aceste procese naționale de planificare, implementare și revizuire trebuie să fie deschise, incluzive, participative și transparente, care să implice toate părțile interesate relevante, inclusiv sindicatele.

Muncitorii au dreptul să participe la toate aspectele procesului de implementare a ODD-urilor la nivel național. Nimeni nu poate reprezenta interesele lucrătorilor mai bine decît înseși lucrătorii și organizația sindicală care-i reprezintă. Sindicatele sînt îndemnate să participe activ la aceste procese naționale de follow-up și revizuire a ODD-urilor în vederea promovării, respectării și garantării drepturilor lucrătorilor, precum și a intereselor celor mai sărace pături din societate.

De ce este necesar ca sindicatele să participe la procesele de implementare a ODD-urilor la nivel național?

ODD-urile oferă sindicatelor o oportunitate unică ce ține de:

- angajarea guvernului în determinarea politicilor naționale și, prin urmare, influențarea politicilor socio-economice naționale;
- pledarea pentru poziții de politică sindicală tradițională, cum ar fi libertatea de asociere și de negociere colectivă, ocuparea deplină, o protecție socială pentru toți, salarii decente, condiții bune de muncă, securitatea veniturii pentru cei săraci etc.;

- contribuirea la procesul de integrare și durabilitatea a strategiilor naționale de dezvoltare
- corelarea strategiilor naționale de creștere la munca decentă, argumentarea obiectivului de ocupare a forței de muncă în politicile macroeconomice și plasarea muncii decente în centrul strategiilor de creștere economică
- abordarea provocărilor economice, sociale și de mediu într-o strategie națională coerentă de dezvoltare
- instituționalizarea dialogului social privind politicile socio-economice naționale
- asigurarea că planurile naționale ce țin de ODD abordează, în mod adecvat, interesele tuturor lucrătorilor - de la profesori la lucrătorii din domeniul sănătății, lucrători din mediul rural și a celor ce activează în condiții informale;
- abordarea inegalităților și sărăciei prin salariu, protecție socială și fiscală etc. protecție socială și alte politici deja propuse în obiectivele asociate/țintele ODD
- lupta împotriva discriminării bazate pe gen și a tuturor celorlalte forme de discriminare;
- asigurarea faptului că țintele Obiectivului 8 privind "Creșterea incluzivă și munca decentă pentru toți", precum și alte ținte aferente muncii decente regăsite în cadrul altor obiective, fac parte din Planul Național de Dezvoltare în domeniul ODD

Participarea la cadrele naționale de dezvoltare reprezintă, la fel, o serie de provocări pentru sindicate. Este necesar de a reține acest aspect, înainte de a se angaja în procesele de implementare a ODD-urilor la nivel național. Unele dintre aceste provocări includ:

- Capacități interne limitate: sindicatele dispun de capacitate limitată de a participa în mod eficient la aceste procese naționale. Acest fapt ține de nivelul de expertiză politică necesară în cadrul sindicatului pentru a contribui, în mod semnificativ, la dezbaterile politice sau lipsa capacității,



desfășurarea campaniilor sau programelor educaționale aferente ODD.

• **Resurse limitate:** angajarea în politicile naționale de dezvoltare ar putea însemna orientarea resurselor umane și financiare limitate departe de alte sarcini de bază.

Prin urmare, odată cu angajarea în aceste programe naționale de dezvoltare, liderii sindicali trebuie să-și echilibreze angajamentul într-un mod realist, care ține cont de resursele limitate de care dispun

• **Libertatea de asociere și**

negocierea colectivă: lipsa unui mediu favorabil pentru libertatea de asociere și negocierea colectivă reprezintă, de asemenea, provocări în ceea ce privește recunoașterea rolului legitim al sindicatelor în politica socio-economică națională. De asemenea, sindicatele ar putea fi împiedicate de la participare de către guvern din motive politice. Pericolul în aceste situații constă în faptul că sindicatele vor fi tentate să se axeze asupra supraviețuirii lor și să lase terenul deschis altor subiecți pentru a determina politica

• **Pericolul legitimizării**

rezultatelor nefavorabile: odată cu participarea în cadrul programelor naționale de dezvoltare, există riscul de a legitima rezultatele care nu sînt, neapărat, sancționate de sindicat. Guvernele pot folosi procesul participativ, pur și simplu, ca pe un instrument cu ajutorul căruia să promoveze politici care nu sînt în interesul lucrătorilor. Deci, în timp ce participarea sindicatelor la aceste procese de implementare a ODD-urilor este necesară, sindicatele trebuie să fie pe deplin conștiente de posibilitatea de a fi "folosite" pentru a legitima rezultatele nefavorabile în fața muncitorilor și celor nevoiași.

Prin urmare, sindicatele trebuie să se angajeze în aceste procese de implementare a ODD-urilor la nivel național, să țină cont de provocările cu care s-ar putea confrunta în procesul de asigurare a unei participări eficiente.

În opinia dvs., există alte motive pentru care participarea în cadrul ODD-urilor oferă oportunități și provocări pentru sindicate? Intocmiți o listă a acestor oportunități și provocări din perspectiva dvs. la nivel național.

| Oportunități | Provocări |
|--------------|-----------|
| | |
| | |
| | |
| | |
| | |
| | |



Lecții învățate din implicarea anterioară a sindicatelor în Cadrele Naționale de Dezvoltare

Bazându-se pe implicarea sindicatelor în cadrele anterioare de dezvoltare la nivel mondial, cum ar fi documentele strategice privind eradicarea sărăciei propuse de instituțiile Bretton Woods, au fost învățate câteva lecții care ar putea ajuta sindicatele să se implice, mai eficient, în realizarea Agendei pentru Dezvoltare Durabilă 2030. Mai jos sînt prezentate următoarele sugestii care trebuie luate în calcul nu ca prescripții de urmat, ci mai degrabă ca idei de inspirație și ghidare a sindicatelor implicate în procesele de implementare a ODD-urilor la nivel național.

- **Fiți proactivi și mergeți înaintea curbei:** experiența sindicatelor în programele de dezvoltare anterioare indică necesitatea de a fi proactiv și de a întreprinde inițiative pentru a preveni deschiderea negocierilor cu privire la aceste planuri naționale.
Astfel, în loc să aștepte să fie invitate să participe la proces, sindicatele trebuie să preia inițiativa pentru a-și pregăti pozițiile, a le împărtăși cu guvernul și a elabora strategii pînă la lansarea negocierilor oficiale
- **Nevoia de consolidare continuă a capacității:** necesitatea dezvoltării continue a capacităților, în special în ceea ce privește aspectele tehnice, constituie, deseori o provocare pentru o serie de sindicate. În cazul în care această capacitate nu există în Confederație, unele organizații au cooperat strîns cu centre de cercetare similare pentru a-și consolida capacitățile tehnice. Domeniile care necesitau o astfel de capacitate făceau parte, de regulă, din politica macroeconomică, bugetul public, politica de ocupare a forței de muncă și indicatorii statistici.
- **Asigurarea participării calitative:** deseori, sindicatele au fost invitate să participe în procesele de formulare a planurilor naționale, însă au fost ignorate în fazele de implementare, monitorizare și evaluare ale acestor planuri naționale. Adicional, de multe ori, participarea acestora a constituit doar un exercițiu formal de consultare sau o soluție și nu un exercițiu semnificativ de identificare a unei căi alternative credibile

de dezvoltare. Deci, în timp ce participarea la procesele de implementare a ODD-urilor este importantă, sindicatele trebuie să insiste asupra faptului că asigurarea calității este esențială în acest proces

- **Implicarea în probleme de politici:** în ciuda cadrelor de dezvoltare la nivel mondial, guvernele tind să se abțină de la politicile tradiționale neolibérale care, deseori, se află la dispoziția instituțiilor financiare internaționale (IFI). Prin urmare, necesitatea sindicatelor de a-și consolida capacitățile în ceea ce privește aspectele de politici și de a implica IFI în prescripțiile lor politice din țara respectivă
- **Construirea rețelilor:** instituirea coalițiilor pe scară largă cu alte organizații ale societății civile similare a constituit un mijloc util de a dezvolta o forță compensatorie solidă pentru a promova politicile socio-economice progresiste
- **Asigurarea unității de acțiune sindicală:** în țările cu multiple organizații sindicale, elaborarea unei platforme sindicale naționale bazate pe unitatea de acțiune s-a dovedit a fi foarte utilă, pentru a oferi o voce sindicală consolidată în procesul de negociere a planului de dezvoltare
- **Insistarea asupra unei abordări din perspectiva muncii decente:** guvernele anterioare, care elaborau programe aveau tendința de a se axa doar pe aspectele legate de ocuparea forței de muncă și au neglijat ceilalți piloni ai muncii decente, în special drepturile lucrătorilor. Prin urmare, sindicatele trebuie să insiste asupra faptului că cele patru dimensiuni ale muncii decente, și anume – dreptul la muncă, ocuparea forței de muncă, protecția socială și dialogul social - sînt incluse în planul național de implementare a ODD-urilor
- **Sindicatele versus reprezentarea ONG-urilor:** într-o serie de țări, reprezentările sindicale în cadrul consultărilor naționale au fost poziționate la același nivel cu ONG-urile, fapt care a condus la marginalizarea sindicatelor în forumurile consultative.



Prin urmare, este important să educăm guvernele și oficialii ONU cu privire la diferențele dintre sindicate și ONG-uri, în special cu privire la faptul că, spre deosebire de ONG-uri, sindicatele sînt organizații democratice, reprezentative și de masă ale lucrătorilor.

- **Instituționalizarea dialogului social privind politica economică și socială:** prin implicarea în aceste programe naționale de dezvoltare, unele sindicate au reușit să deschidă mai multe spații de dialog social privind politica economică și cu timpul, discuții instituționalizate privind politica economico-socială în cadrul organismelor tripartite tradiționale
- **Advocacy:** în unele țări, pozițiile sindicatelor privind anumite aspecte ale planului de dezvoltare au fost promovate cu succes prin intermediul mass-media, lobby-ului și campaniilor de sensibilizare a opiniei publice. Această practică s-a dovedit a fi utilă în mobilizarea opiniei publice în favoarea pozițiilor sindicale și a drepturilor fundamentale la dezvoltare.
- **Reprezentarea în cadrul organismelor naționale de planificare:** participarea în cadrul organismelor naționale de planificare s-a dovedit a fi un mijloc eficient de a se afla în centrul planificării, monitorizării și evaluării acestor planuri naționale. Sindicatele care au asigurat această reprezentare au reușit să exercite un impact puternic asupra planurilor naționale de dezvoltare
- **Relaționarea strategiei Confederației la angajarea în procesul de implementare a ODD-urilor:** cele mai de succes sindicate din programele anterioare au fost cele care au reușit să-și interconecteze activitatea cotidiană și preocupările tradiționale, pe de o parte, cu procesele naționale de planificare, pe de altă parte. Realizarea acestei legături a ajutat sindicatele să-și internalizeze cerințele de a participa la procesul de implementare a acestor planuri naționale de dezvoltare și a conferit o semnificație participării lor.

Din experiența dvs. de participare la implementarea planurilor/politicilor naționale de dezvoltare anterioare, ce lecții ar putea fi utile pentru viitoarea angajare a sindicatelor în procesele de implementare a ODD-urilor? Rugăm să întocmiți o listă a acestor lecții învățate.

**CONTACTE PENTRU SPRIJIN ȘI
INFORMAȚII SUPLIMENTARE CU
PRIVIRE LA ODD-uri**

Contactați Biroul OIM din Republica Moldova
Pentru detalii de contact, consultați pagina web
a OIM:

<http://www.ilo.org/global/lang--en/index.htm>

**ILO Bureau for Workers' Activities
(ACTRAV)**

4, route des Morillons CH-1211 Geneve 22
Switzerland

Tel : +41.22.799.7708 **Fax :** +41.22.799.6570

Posta electronica : actrav@ilo.org

**Contactați organizația sindicală subregională
sau regională relevantă**

Pentru detalii de contact, consultați pagina web
a ITUC:

<https://www.ituc-csi.org/about-us>

International Trade Union Confederation

Boulevard du Roi Albert II, 5, Bte 1
1210 Brussels

Belgium

info@ituc-csi.org

Tel: +32 (0)2 224 0211

Fax: +32 (0)2 201 5815

